

COLOFON

Jeugdtoneel

in 2 delen

Hedwig Cooremans

© H. COOREMANS

't Serclaesstraat 11

1740 TERNAT

02/582.09.48

hedwig.cooremans@telenet.be

Users/telenet.be

Theaterbureau ALMO

Royal House, Cooremansstraat 34

2600 Berchem

P E R S O N E N (in volgorde van optreden)

- * Kluts
- * Gort
- * Meneer Knoesel
- * Meneer Fluytkruydt
- * Stoffel
- * Yenny
- * Meneer Fluym
- * Sloof
- * Suf
- * Poets
- * Fred
- * Kopertje
- * Meneer Krauw
- * Pruts

En Colofon...

Yenny, Poets en Kopertje zijn meisjes.

Kluts, Gort, Stoffel en Fluym zijn jongens.

De overige rollen kunnen en mogen zowel door meisjes als jongens vertolkt worden.

Colofon is een handpop, die een muis met een expressieve snoet voorstelt.

De personages lijken op mensen, ze gedragen zich als mensen, maar ze zijn het niet. Het zijn dieren van de belt, wat in de tekst soms gesuggereerd wordt. Lange staarten of opvallende oren hebben ze in geen geval.

D E C O R

Een vuilnisbelt.

Allerlei hopen afval, waarop kan geklauterd worden.

In het midden het achterste deel van een autowrak (bestelwagentje) waarvan de deur kan geopend worden en dat sterk genoeg is op boven op te staan of op en af te klauteren.

Op de achtergrond, de vage contouren van een grootstad.

* * * * *

DEEL EEN

KLUTS. *(Achter.)* Pst... Pssst! Hé? Gort!

GORT. *(In het wagentje.)* Uh?

KLUTS. *(Id.)* Gort? Ben je daar?

GORT. *(Id.)* Waar zou ik moeten zijn?

KLUTS. *(Op achteraan.)* Kom je?

GORT. *(Id.)* Ik heb slaap. Laat me met rust.

KLUTS. Als jij niet komt, kom ik ook niet, hoor.

GORT. *(Id.)* Kun jij echt niets van jezelf zonder mij lastig te moeten vallen? *(Op uit het wagentje.)* Waar zit je?

KLUTS. Heb je iets om te eten?

GORT. Geef me de kans wakker te worden zonder mijn humeur te verliezen.

KLUTS. Is Stoffel al langs geweest?

GORT. Wat vraag je toch? Ik ben niet eens goed wakker.

KLUTS. Ik vroeg het gewoon.

GORT. Meneer zal wel ergens liggen te maffen om "inspiratie op te doen" zoals hij dat uitdrukt.

KLUTS. Cho! Als hij zich op die manier goed voelt...

GORT. Zoals laatst met zijn "Ode aan de zon en de grote ramp". Zo'n dom gerijmel heb ik nog nooit gehoord. Een echte lolbroek, onze Stoffel.

KLUTS. Hij bedoelt het goed, maar jij doet soms echt gemeen met hem.

GORT. Ik doe gemeen? Geef toe dat hij het soms uitlokt. Maar hij kan tegen een stootje, hoor. Hij gaat er heus niet van dood.

KLUTS. Hij is de kwaadste niet, Gort. *(Pauze.)* Weet je, ik denk dat ik me zonder hem alleen maar verveel.

GORT. Denk je dat ik er beter voorsta?

Gort heeft intussen een klein boekje genomen en een stompje potlood. Hij likt aan het potlood en zet een streep in het boekje.

KLUTS. Ik beweer zelfs meer. Zonder Stoffel verveel ik me stéén

GORT. Ezel! (*Een streepje!*)

KLUTS. Nee, steendood. Zeg eens, waarom ben ik een ezel? En jij niet? . . . Zal ik je wat vertellen?

GORT. Mijn beste Kluts, grootste domoor van de belt en omliggende. Weet jij wat er in dit boekje staat?

KLUTS. Nee, mijn beste Gort, grootste vervelende klier uit dezelfde buurt, daar heb ik geen idee van. Maak mij wijzer.

GORT. (*Streep.*) Spits dan je grote oren.

KLUTS. Boeit niet...

GORT. Ik heb hier een aantal streepjes. (*Telt ze in zichzelf.*)

KLUTS. Ik wacht...

GORT. Hoe dikwijls jij per dag...

KLUTS. De spanning is te snijden.

GORT. ... de woorden *vervelen* en *vervelende klier* in je mond neemt. Zeg, luister je eigenlijk wel?

KLUTS. Zou het helpen, denk je?

GORT. Ik heb deze week al twee maal één veertig en een rijtje van één zeven streepjes getrokken. De dag is pas wakker en ik heb er al drie.

KLUTS. Vervelende vent...

GORT. Sorry. Vier! Als je niet oplet breek je vandaag je persoonlijke record!

KLUTS. Stik! Vvv...

GORT. Ja?

KLUTS. Niks.

GORT. Zou je me een plezier willen doen? Hou ermee op. Ik word misselijk van dat woord.

KLUTS. Misschien zitten er dokters in de zaal. Die kunnen je uit de nood helpen. Zal ik het eens vragen?

GORT. Luister goed. Als jij nog één keer

KLUTS. Ik leg mijn oor op je mond.

GORT. Sorry??

KLUTS. Ik zei: ik leg mijn oor op je mond.

GORT. Wat voor flauwe kul kraam jij toch uit!

KLUTS. Niks flauwe kul! Het is de bedoeling dat ik geen woord zou missen van de wijze prietpraat die jij nu gaat vertellen. Vandaar.

GORT. Auau! Laat me met rust, wil je! Ik heb slaap.

KLUTS. Wel?

GORT. Wat wel?

KLUTS. Komt er nog wat van?

GORT. Van wat?

KLUTS. Van wat je me wou zeggen.

GORT. Ik weet het vertamme niet meer. Door jouw schuld!

KLUTS. Natuurlijk is het niet jouw schuld! Het is nooit jouw schuld. Het zal trouwens totaal onbelangrijk zijn. Ik ken je.

GORT. Raaah!

KLUTS. Luister. Om het ontploffingsgevaar langs jouw kant te beperken, stel ik voor dat we een spelletje spelen. Kwestie van de vvv.... te verdrijven. Wat dacht je van een partijtje knikkeren.

GORT. Krijg je vuile knieën van en de knikkers rollen zo de zaal in, onder de stoelen. Ga jij ze terughalen?

KLUTS. Ganzenbord?

GORT. Ouwe koek!

KLUTS. Schaken?

GORT. Te veel denkwerk. Voor jou tenminste.

KLUTS. Wat ben je weer leuk!

GORT. Trouwens, als jij verliest is het weer volop ruzie.

KLUTS. Wat zitten we dan nu te doen?

GORT. Ruzie te maken.

KLUTS. Hoe komt het dat ik verlies? Hé? Hoe komt dat? Wil je me dat eens uitleggen?

GORT. Loop naar de hel...

KLUTS. Toon me de weg.

Pauze.

KLUTS. Go-ort...

GORT. Wat?

KLUTS. Vind jij... Vind jij het hier leuk? Waar we nu zitten. Tussen die vieze troep.

GORT. De Opruimdienst komt toch regelmatig langs?

KLUTS. Pf! Heb je die al eens aan 't werk gezien?

GORT. Waarom doe je er zelf niets aan?

KLUTS. Misschien omdat ik ben zoals jij. Omdat luieren prettiger is dan de handen uit de mouwen steken.

GORT. Wat dat betreft passen we perfect bij mekaar.

KLUTS. Magere troost . . . Go-ort.

GORT. Wat nu weer?

KLUTS. Waarom maken we steeds ruzie, als we beweren dat we vrienden zijn?

GORT. Omdat we ons puuuut!

KLUTS. Watte?

GORT. Puuuut! betekent dat de tekst gecensureerd werd, omdat ik een bepaald woord niet meer wil horen.

KLUTS. Je hebt gelijk! We puuuut! ons altijd maar. Ik heb een idee! Laten we moppen tappen. Ik begin. Polletje Prul rijdt 's nachts zonder licht met de fiets. Een agent heeft het gezien en doet hem stoppen. "Wel man? Je rijdt zonder licht! Stap maar vlug van je fiets!" zegt de agent. "Dat heb ik al geprobeerd, meneer de agent," antwoordt Polletje Prul, maar het brandt nog niet!" (*Brult van het lachen.*)

GORT. Afgezaagd. Zo'n baard.

KLUTS. Niet waar! Ik heb het hier ter plaatse uitgevonden. Zou jij dat kunnen? Hé? Ik durf wedden van niet!

GORT. Ik herhaal en bevestig: jij bent de domste, de vervelendste... (*Hij schijnt ergens van te schrikken.*) Wegwezen!

Ze duiken weg. De heren Knoesel en Fluytkruydt komen snuffelend op.

KNOES. Wat ruikt het hier onfris!

FLUYT. Het ruikt hier eerder erg on-net!

KNOES. Oh kijk! Als ik me niet vergis snuffel ik daar iemand die ons wellicht uit de nood kan helpen. Pardon, heren.

GORT. Ga weg! Laat ons met rust!

KNOES. Hohoho! Wij zijn geen klauwbeesten, weet u. Wij zijn geluviteerde... hm... gevulkiteerde... hm...

FLUYT. Gecultiveerde.

KNOES. Beschaafde lui! Wij zijn zeker niet van plan u op te eten.

FLUYT. Dat is niet onze gewoonte. Dat laten we aan de melkslurpers over.

KNOES. Wij willen u slechts om een inlichting verzoeken.

FLUYT. Een uitermate belangwekkende inlichting.

KNOES. Wij werden namelijk naar hier uitgenodigd door een heer die zich Co-lo-fon laat noemen. Is dit heerschap u bijgeval bekend?

GORT. Colofon? Nooit van gehoord. Jij?

KLUTS. Ik? Hoe zou ik? Ik bedoel... Nee.

KNOES. Ach, ach... Dat is een ware tegenvaller.

FLUYT. Pure pech, zou ik zo zeggen.

KLUTS. Wat willen jullie van die meneer Colofon?

KNOES. Haha! Dit individu schijnt de heer Colofon te kennen!

KLUTS. Ik? Absoluut niet! Hoe kom je erbij? Ik vroeg het gewoon... uit nieuwsgierigheid.

KNOES. Nieuwsgierigheid is een grote deugd, jonge heer!

FLUYT. Gezonde nieuwsgierigheid, wel te verstaan. Die verdient het zelfs beloond te worden.

KNOES. Inderdaad. Daarom zullen we een tipje van de sluier oplichten.

FLUYT. Het gaat namelijk om een diepzinnig geheim.

KNOES. Het wordt nog veel diepzinniger en geheimer als ik u vertel dat meneer Colofon ons met een opdracht belastte die bie-zon-der geheim is!

FLUYT. En vertrouwelijk. Want we kennen hem zelf niet eens!

KLUTS. Dat lijkt me inderdaad erg geheimzinnig. Maar vertel eens, mooie heren, wie zijn jullie eigenlijk?

KNOES. Wat? Kent u ons niet?

FLUYT. In het geheel niet?
KNOES. Dan zullen we het u in het lang!
FLUYT. En in het breed!
SAMEN. Uit de doeken doen! Maestro!

Het Lied van de Detectives.

1. Werd er iets gestolen,
Ben je weer iets kwijt,
Een stok of een oude koffiemolen,
Of stomweg een stuk krijt,
Slaap dan zonder zorgen,
Wees niet ongerust,
Want de dag, de dag van morgen,
Ben je weer gesust!

Refrein: Kn. Mijn naam is Knoesel.
Fl. En ik heet Fluytkruydt.
Sam. Wij werken samen zonder veel geluid.
Wij zijn een superstel,
En werken supersnel,
Wat een ander niet kan vinden,
Vinden wij juist weer wel,
Al zit het in de wolken,
Of diep onder de grond,
Wij zijn de knapste detectives van uren in het rond!

2. Moet je weer eens zoeken,
Al was het maar je knecht,
Een sok of een pak boterkoeken,
Een heerlijk koud gerecht,
Geef ons de zaak in handen,
Lig maar op je rug,
We zoeken 't allen kanten,
En brengen het terug!

Herhaling refrein.

KNOES. Zo. Nu weet u zo ongeveer alles over ons.
FLUYT. Zo ongeveer.
KNOES. Dat lijkt me voldoende.
FLUYT. Ruim voldoende.
KNOES. Zullen we dan maar, Meneer Fluytkruydt?
FLUYT. Zoals u verkiest, Meneer Knoesel.
KNOES. Heren, tot kijks. Aangezien u ons jammer genoeg niet van dienst kon zijn, hebben we besloten een stapje verder te gaan.
FLUYT. Elk zijns weegs.
KNOES. Ik groet u!
FLUYT. Tot wederhoren!

Beiden af.

KLUTS. Eigenaardig stelletje speurhonden.
GORT. Niet van het soort dat wij gewoon zijn.
KLUTS. Nee! Die verscheuren je eerst en dan pas blaffen ze!
GORT. Zouden ze van ginder komen? (*Wijst naar de stad.*)
KLUTS. Zeg, ben jij daar ooit al geweest?
GORT. Waarom zou ik ginder mijn vel riskeren als hier alles voor 't rapen ligt?
KLUTS. Weet je... Stoffel...
GORT. Wat Stoffel?
KLUTS. Die schijnt de sprong al gemaakt te hebben.
GORT. Je wil lachen.
KLUTS. Hij heeft het me persoonlijk toevertrouwd. Eigenlijk mag ik het je niet vertellen. Beloof me dat je het voor jezelf houdt.
GORT. Je kent me toch. (*Ritst zijn lippen dicht.*)
KLUTS. Hij is al meer dan eens naar ginder geweest, maar vraag me niet waarom.
GORT. Stoffel, die nooit wat durft en bang is voor zijn eigen schaduw? Ik begrijp best dat hij ze knijpt als hij een kat ziet, wie niet, maar dat hij naar
STOFF. (*Op*) Jullie hebben het toevallig toch niet over mij?
TWEED. Wie? Wij? Bijlange niet? Wat denk je wel? (*Enz...*)

GORT. Stoffel... Het spijt me.

KLUTS. Ons, bedoelt hij.

STOFF. Ach, zo erg is het niet.

KLUTS. *(Neemt Stoffel apart.)* Twee deftige heren hebben daarnet naar Colofon gevraagd.

STOFF. Eindelijk! Ik heb hen opgezocht omdat Colofon me de raad had gegeven... Nee, dat durf ik niet zeggen.

KLUTS. Ik ben toch je beste vriend?

GORT. Hey! Ik ben er niet, hoor!

KLUTS. *(Neemt Stoffel nog wat apart.)* Ogenblikje! ... Let maar niet op hem.

GORT. Als ik te veel ben, zeg je 't maar!

KLUTS. Vertel verder.

STOFF. Kun je een geheim bewaren?

KLUTS. Dat is mijn specialiteit!

STOFF. Dit is ernstig! Beloof me het aan niemand verder te vertellen.

GORT. Als jullie liever hebben dat ik wegga?

KLUTS. Mijn lippen zijn voor eeuwig en drie dagen verzegeld!

STOFF. Ik weet het niet heel zeker, maar ik denk dat ik hopeloos verliefd ben. *(Hij zegt de woorden "hopeloos verliefd" zonder klank.)*

KLUTS. Wat zeg je?

STOFF. *(Zachtjes.)* Hopeloos verliefd...

KLUTS. Doe dan toch je tanden van mekaar als je spreekt!

STOFF. *(Verstaanbaar.)* Hopeloos verliefd. Oef! 't Is eruit!

KLUTS. En wie is de gelukkige?

STOFF. De liefste jongedame ter wereld..

KLUTS. Tja, dat het geen politieagent is, weet ik ook wel.

STOFF. Een Witte. Ik zag haar gisteren voor 't eerst, maar ik durfde haar niet aan te spreken.

GORT. Zeg, moet ik hier nog lang blijven staan? Is Stoffel een privévoordracht aan 't geven of zo?

KLUTS. Sttt!

GORT. Ik ben gewoon lucht.

STOFF. Volgens Colofon zouden die twee heren er kunnen voor zorgen

GORT. Hey! Jullie zijn gewoon vervelend!

KLUTS. Trek dan een streep in je boekje.

STOFF. Het spijt me als jullie door mijn schuld

KLUTS. Welnee, Stoffel. Die meneer "puut" zich alleen maar. Zijn middel om dat te verdrijven is mij aan het lijntje houden en kibbelen.

GORT. Zeg maar dat ik me grondig verveel of hij snapt er geen lor meer van.

KLUTS. Streep.

STOFF. Jij verveelt je?

KLUTS. Streep. Komaan, boekje boven!

STOFF. Jongens toch! Dat woord ken ik niet eens! Daar is het leven veel te mooi voor!
(*Zucht.*) Vooral nu...

GORT. Ik zie niet in hoe het leven op de belt mooi kan zijn.

KLUTS. Ga je dan bij de Opruimdienst aanbieden in plaats van te klagen.

GORT. 't Zou me wat. De godganse dag met vuilnis sleuren, altijd hetzelfde zinloze karweitje. Bedankt. Dan verveel ik me nog liever.

KLUTS. Streep!

GORT. Hou hem dicht, vent!

STOFF. "Gelijk de zon rood als vuur, de grond besprenkelt met haar vuur!"

GORT. Ik ga een kaartje leggen. Nu slaat de waanzin al toe op klaarlichte dag.

STOFF. Tweemaal "vuur" in hetzelfde vers, dat kan niet. "Gelijk de zon..." Jullie moeten me excuseren, Ik moet dringend iemand spreken om dit op te lossen. (*Loopt af.*)

GORT. Als die kerel zijn rijmen begint te kwijlen, valt er geen land mee te bezeilen. Lap! Nu ben ik ook al bezig!

KLUTS. Knor jij maar rustig verder. Ik ga kijken of er niets te bikken valt. (*Wil af wagen.*)

GORT. Hey! Dat is wel mijn huis!

KLUTS. En dan? Ik heb honger! (*Af wagen.*)

GORT. Hoe ik het bij die twee blijf uithouden, dat gaat mijn petje te boven...

YENNY. (*Op.*) Dag. Heb jij hem niet gezien?

GORT. Wie?

YENNY. Mag ik je eens grondig bekijken?

GORT. Studeer jij voor dokter of zo?

YENNY. Ik bedoel, in de putjes van je ogen.

GORT. Wat heb je daar verloren?

YENNY. *(Doet het.)* Nee, jij bent het niet.

GORT. Wie of wat ben ik niet?

KLUTS. *(Op wagen met een stuk kaas.)* Ik stoor toch niet, hoop ik?

YENNY. Oh kijk, daar heb je er nog zo eentje! Misschien ben jij het! Mag ik? *(Ze bekijkt Kluts op dezelfde manier.)* Nee, jij lijkt er evenmin op.

KLUTS. 't Is misschien een rare vraag, maar zou ik mogen weten wat dit te betekenen heeft? Wie ben jij trouwens?

YENNY. Ik heet Yenny en ik ben van ginder naar deze buurt gekomen omdat ik hoopte hem hier aan te treffen. Even dacht ik dat ik hem zag, als een schaduw in mijn ooghoek, maar het volgende ogenblik was hij verdwenen.

GORT. Kan jij nog volgen?

KLUTS. Sorry, maar zou ik mogen weten over wie jij het hebt.

YENNY. Over mijn sprookjesprins. Ik zal pas echt gelukkig zijn als ik hem gevonden heb.

GORT. Je veronderstelt toch niet dat sprookjesprinsen hier zomaar voor het rapen liggen?

YENNY. Als ik veel geduld heb en lang genoeg zoek, vind ik hem zeker!

GORT. Ik help het je hopen.

YENNY. Ach, soms wou ik dat alles niet zo ingewikkeld was en dat je geluk zomaar kon kopen.

KLUTS. Geluk is niet te koop, meid. Je hebt geluk, of je hebt het niet.

GORT. En als je 't niet hebt, moet je 't weggeven. Dan krijg je 't zomaar in je schoot geworpen.

YENNY. Ik weet alleen dat geluk de sprookjesprins uit mijn dromen is.

Yenny zingt.

Het Lied van de Sprookjesprins.

1. Mijn sprookjesprins is geel of wit,
Zijn haren lang en blond gekruld,
Of misschien kort en zwart als git,
Zijn harnas is verguld.

Zijn ogen zijn diep hemelsblauw,
Donkerbruin of heel lichtgrijs,
Waarin ik zachtjes zinken wou,
Mijn sprookjesprins is wijs.

2. In je ogen flitst een ster,
Die je hoofd schitteren doet,
Die mij aan het juichen brengt,
Die je gelaat oplicht, van ver.
Om het even hoe je eruit ziet,
Als je maar bij me bent,
En van me houdt,
Dan komt alles goed.

3. Mijn sprookjesprins is koen en fel,
De vijand lokt hij in de val,
Of volgt hem zelfs tot in de hel,
Dat zegt men toch meestal.

Maar als hij dan wat minder is,
Dan al wat ik hier zong of zei,
Wat kleiner, langer, ronder is,
Het sprookje blijft van mij.

(Noot: het tweede deeltje kan door Yenny voorgedragen worden, terwijl de melodie zich intussen herhaalt.)

KLUTS. Kun je geloven dat ik het jammer vind?

GORT. Wat?

KLUTS. Dat ik niet in aanmerking kom. En ik had zo graag eens voor sprookjesprins willen spelen.

GORT. Krijg ik, tussen al je gemijmer door, misschien nog wat van mijn eigen kaas?

KLUTS. *(Geeft het.)* Het wordt tijd dat je wat voorraad aanlegt, weet je. Een brokje kaas als ontbijt. Vrij mager, als je 't mij vraagt.

GORT. Als ik wat minder klaplopers heb, is er geen enkel probleem.

STOFF. *(Komt opgerend.)* Kennen jullie een woord dat rijmt op bestuift? *(Ziet Yenny.)* Euh... Dag, juffrouw. Ik bedoel: ruift of gnuift of kluift of zoiets... Zie je wel! Als je even zoekt, vind je 't vanzelf! Goed dan. Mooi zo... Bedankt voor de moeite. Dan ga ik maar weer... Nog een boel te doen... Tot straks. Misschien tot ziens. Tot binnenkort wellicht. Of zoiets... *(Loopt af.)*

YENNY. Was hij het die er gisteren vandoor ging, toen hij me zag? Of vergis ik me?

KLUTS. Niet te veel op Stoffel letten, Juffrouw Yenny. Wij krijgen er soms evenmin kop noch staart aan.

YENNY. Hij heet Stoffel...

GORT. Ik geloof dat er bij mij een lichtje gaat branden...

KLUTS. 't Is een rare kwast, hoor. Dat kereltje schrijft gedichten. Stel je voor!

YENNY. Echt? Ik ben dol op gedichten!

GORT. Ha ja? Mij niet gezien, hoor!

YENNY. Zijn jullie vrienden van Stoffel?

KLUTS. Zowat de enigen. Vrienden maken valt hem nogal moeilijk, zie je.

YENNY. En vriendinnen?

GORT. Nog veel moeilijker natuurlijk! Stoffel is helemaal anders dan wij.

YENNY. Hoe zijn jullie dan?

KLUTS. Luister maar! Dan weet je 't meteen!

Kluts en Gort zingen.

Het Lied van de Luilakken.

1. Leukweg luieren, laarsje lappen,
Lekker langzaam languit liggen,
Liever lachen, lanterfantent,
Luchtig lummelen,
Lukraak leven.

Refrein: 't Is een deuntje van niks,
't Is met goedheid gegeven,
't Is een tekstje heel kort,
't Is heel vlug geschreven,
't Is een liedje heel simpel,
't Is o zo eenvoudig,
't Is bij klanken en woorden,
En zinnen gebleven.

2. Regelmatig robbedoezen,
Raak ravotten, rugwaarts rusten,
Roerloos rollen, rentenieren,
Ragfijn ronken, rare rekels.

Herhaling refrein.

3. Zalig zonnen, zeker zweven,
Zachtjes zoeken, zoetjes zakken,
Zonder zuchten zinnig zingen,
zomaar zwoegen, zelden zegen.

Herhaling refrein.

YENNY. Ik vond het fijn met jullie kennis te maken. Een ding weet ik nog steeds niet: jullie namen.

KLUTS. Hij is Gort en ik ben Kluts. Of nee, net omgekeerd. Ik ben Kluts en hij is Gort.

YENNY. Ik heb de indruk dat we nog goede vrienden zullen worden.

KLUTS. Mij ga je geen nee horen zeggen.

GORT. Ik heb er evenmin wat op tegen.

YENNY. Nu ga ik, want ik mag geen seconde verliezen. Jullie hebben me op het spoor van mijn sprookjesprins gezet.

KLUTS. Zou je denken?

YENNY. Als je je vriend de dichter nog ziet, vergeet dan zeker niet hem de groetjes te doen. Van mij... Yenny!

KLUTS. Heb je dat gehoord? Ze zegt dan ik... dat ik...

GORT. Ik hoor dat je nikkel eindelijk begint te vallen.

KLUTS. Bedoel je dat ze...

GORT. Natuurlijk is ze verliefd. Maar niet op jou, slimme! Op Stoffel! En onze vriend is ook al door 't zelfde beest gebeten.

KLUTS. Hoe weet jij dat allemaal?

GORT. Zitten mijn ogen in mijn broekzakken?

KLUTS. Voor zover ik weet niet, want dan zou jij met je snoet overal tegenaan botsen.

GORT. Zoals hij stond te stotteren toen hij haar zag.

KLUTS. Nu jij het weet is straks de hele buurt op de hoogte. Die arme Stoffel zal zich niet meer durven te vertonen! En wie zal het papje mogen oplepelen? Ik! Hij had het alleen aan mij toevertrouwd!

GORT. Jij wist er dus al van?

KLUTS. Euh... Weten is veel gezegd... Misschien een paar kleine details...

GORT. Ik had het moeten weten... Twee handen op dezelfde buik.

KLUTS. Denk jij dat het iets te maken heeft met die twee detectives die hij huurde?

GORT. Die hij huurde? Ik dacht dat die voor een zekere Colofon kwamen?

KLUTS. Oh, oh... Dom, dom. Oliedom...

GORT. Dat heb ik je in 't begin van 't stuk al gezegd, maar je wou me niet geloven. Het doet me genoeg dat je 't eindelijk inziet. Eerlijk, Kluts, ik bijt nog liever het

puntje van mijn tong. Onze vriend mag dan een hoop rare manieren hebben, hij is en blijft een fidele kerel. En dat meen ik.

KLUTS. Stoffel, Colofon en die twee speurhonden hebben blijkbaar alle vier iets met mekaar te maken. Colofon schijnt een vriend van Stoffel te zijn. Meer weet ik niet.

GORT. Is hij iemand zoals wij?

KLUTS. Geen idee. Stoffel doet erg vaag over hem. Maar volgens hem is 't een knappe bol. Hij helpt hem met het schrijven van zijn poëzie. (*Rumoer achter.*) Hola! Daar komt de Opruimdienst.

GORT. Als de Chef ons ziet, is hij in staat ons aan te werven! Vlug naar het labyrint dat ik na de Grote Ramp gegraven heb. Daar vinden ze ons nooit!

Beiden afwagentje.

De Opruimdienst komt op. Dat zijn: Sloof, de kruiperige zwoeger; Suf, liever lui dan moe; Poets, de maniakale schoonmaakster; Fred, de alleseter; Kopertje, die vreselijk oud is (maar heel wijs) en zich meteen in een hoekje terugtrekt, en ten slotte Meneer Fluym, de Chef.

Begeleid door een stukje muziek zullen ze een hoop rommel van de ene naar de andere kant van de vuilhoop dragen, opgejaagd door Meneer Fluym, die zelf geen vinger uitsteekt. Zodra dit achter de rug is laat Suf zich doodmoe op de grond vallen, Poets begint stukken vuilnis af te stoffen en Fred zoekt eten, wat hij ook vindt.

SLOOF. Is 't zo goed, Chef?

SUF. Ik kan niet meer. Ik ben geradbraakt.

KOPER. Lui zweet is gauw gereed.

SLOOF. Hé Chef? Is 't zo goed?

FLUYM. Mooi zo, Sufferd. Als hoofd van de dienst doet het me genoeg dat het werk je zo uitput. Het houdt je op dreef! Het belet dat het bloed in je aders zou stollen. Maar het bevalt me minder dat je in slaap valt tijdens het werk. Daar had je mij de toelating moeten voor vragen! En jullie? Zijn jullie ook zo moe als die slaapzak daar? Sloof?

SLOOF. Zeer zeker niet, Meneer Fluym! Ik ben je dankbaar voor al dat werk! De hoop mag voor mijn part nog groter zijn!

FRED. Mij kan het allemaal niet bommen. Als ik maar genoeg te vreten heb.

POETS. Het allerbelangrijkste in het leven is schoonmaken en alles proper houden. Al de rest interesseert me geen fluit.

FLUYM. Zo wil ik het horen! Jullie krijgen van mij alle drie een premie omdat je zo ijverig bent!

SLOOF. Voor een premie verzet ik straks nog veel meer, chef!

FRED. Ik ook! Maar dan anders! (*Laat een flinke boer.*)

POETS. Leuk! Met een premie kan ik een nieuwe plumeau kopen! En een pak stofdoeken!

FLUYM. En jij? Tevreden?

KOPER. Te laat de put gevuld als 't kalf oud en versleten is!

FLUYM. Dat klopt, ouwe sok! Ik zou je verdorie van de belt moeten gooien, want je bent me van geen nut meer. Dan kun je ginder gaan genieten van je oude dag en je spaarcentjes.

SUF. (*Veert recht.*) Vreet je spaarcentjes op! Ik wil vrij zijn!

FLUYM. Wat durf jij daar zeggen, stuk oproerkraaiër!

SUF. Ik, chef? Niks, chef! Echt waar! Ik droomde. Een erg akelige droom.

FLUYM. Zo'n opmerking zou je je baantje kunnen kosten! Besef je dat?

SUF. Alsjeblieft niet, chef! Ik zal beter mijn best doen in 't vervolg. Ik zweer het.

FLUYM. Jullie zouden me dankbaar moeten zijn voor al wat ik voor jullie doe. Ik betaal goed geld voor het weinige dat jullie uitrichten. Ik was zelfs bereid een vakbond te stichten om jullie belangen te verdedigen.

SLOOF. Dat is waar, chef. We vonden het allemaal erg leuk dat je zelf voorstelde er voorzitter van te worden!

FLUYM. Hoor je dat, Suf? Wat doe jij? Je klaagt je te pletter! In plaats van je lot nederig te aanvaarden.

KOPER. Nederigheid is de moeder van de schaamte.

FLUYM. Neem liever een voorbeeld aan Kopertje. Ze heeft haar leven hard gewerkt. Zo hoort het ook!

KOPER. Schrapen in een lege pan!

FLUYM. Of Poets, die elke cent in vier bijt.

KOPER. Ze zal ze later kunnen opvreten. Ongedane zaken nemen één keer een keer!

SUF. Een heel klein beetje ontspanning kan toch geen kwaad.

FLUYM. Ontspanning? Lulkoek! Tijdverlies! Ga jij de buurt hier netjes houden door op je kont te zitten?

SLOOF. Maak je liever nuttig en werk!

POETS. Hou alles netjes en proper!

SL.+PO. Daar heeft iedereen wat aan!

FLUYM. Of ben je mijn gouden regel vergeten? "Ontspanning door inspanning! De enige manier om je goed te voelen!"

FRED. Ontspanning? Bah! Kun je dat opvreten, zoals al het lekkers dat je hier vindt? Nee toch? (*Zoekt tussen het vuilnis en vindt een halve kippenbout.*)

FLUYM. Zie je nu? Je hoeft je poot maar uit te steken of er hangt een halve kippenbout aan, een heel brood, zo in de zak; appels met een klein vlekje. Je kan het zo gek niet bedenken!

FRED. Je hebt er geen idee van wat de mensen elke dag aan voedsel verspillen.

SLOOF. Ze zouden eens op een belt moeten leven.

KOPER. Maar wij, bewoners van de belt, wij zijn de profiteurs!

FRED. Kan me niet schelen. Ik vaar er wel bij.

FLUYM. Misschien zal hen ooit het zuur opbreken de dag dat hen een Grote Ramp zal treffen. Maar dat is onze zaak niet.

POETS. Dat hebben ze dan zelf gezocht!

FLUYM. Daarom zeg ik, vrienden: geniet met volle teugen van het leven!

YENNY. (*Komt opgelopen.*) Oh, sorry!

De hele bende komt argwanend rond haar staan.

FLUYM. Iets verloren, schone, witte juffer?

YENNY. Ik dacht...

FLUYM. Horen jullie dat, jongens? Het denkt! Dat zou ik je sterk afraden. Want denken stoort niet alleen het brein! Het stoort vooral mijn werk-volk!

YENNY. Ik... Ik zocht een paar vrienden. Daarnet waren ze er nog.

POETS. We zien haast nooit zo'n propere, afgestofte juffertjes in deze buurt.

FLUYM. En nog minder opgedirkte witte juffertjes die hier vrienden zouden hebben.

FRED. Hoogst eigenaardig. Ze ziet er mals uit, chef. Zullen we?

YENNY. Als je liever hebt dat ik ga...

FLUYM. Integendeel. Blijf gerust. Je amuseert me. (*Toont iets om op te zitten.*) Ga toch zitten.

YENNY. Ik geloof dat ik liever sta.

FLUYM. Ga zitten als ik dat zeg!! (*Yenny zit als de bliksem.*) Mooi zo... Dat is veel eenvoudiger om met mekaar gezellig te kletsen, want je interesseert me. Vertel op, die zogenaamde vrienden van je, zijn dat niet toevallig die twee beltschui-mers die in deze buurt lopen "niets te doen"?

YENNY. Kennen jullie hen?

FLUYM. Wie niet? Ik ken zelfs nog een derde exemplaar. Zo'n stuk dichter. Zo'n intellec-tuele parasiet!

YENNY. Waarom doe je zo onvriendelijk over hen? Hebben ze je soms iets misdaan?

SLOOF. Je hebt werkelijk een keurig gezelschap uitgezocht.

POETS. En dat voor een net, wit juffertje uit de grote stad.

FRED. Je zou je beter bij ons aansluiten dan bij dat nietsnuttentrio.

KOPER. Als je graag je verstand kwijt raakt: doen!

SUF. Zegt het je iets de hele dag te maffen?

SLOOF. Zegt het je iets de hele dag hard te beulen?

POETS. Zegt het je iets de hele dag te poetsen en af te stoffen?

FRED. Zegt het je iets de hele dag lekker te vreten?

KOPER. Zegt het je iets de hele dag te sterven?

Ze zingen.

Het Lied van de Opruimdienst.

SLOOF. Ik ben de werker,
De zwoeger, de ploeterende wroeter,
Ik verbaas ieder door mijn werklust.
Als het werk ook heel zwaar is,
Verzet ik alles en dan nog wat.
Werken is mijn leven,
De rest is mij om 't even!

FLUYM. Denken, dat is overbodig,
Redeneren bindt de handen,
Inzicht hebben is onnodig,
Kritisch zijn is een schande!

POETS. Ik ben de poetser,
De kuiser, de luis- en stofverhuizer,
Ik verbaas ieder door mijn poetslust.
Als de zaak ook heel vuil is,
Reinig ik alles en dan nog wat.
Poetsen is mijn leven,
De rest is mij om 't even!

FLUYM. Denken mag niet, dat is zonde,
Redeneren dat doet pijn,
Inzicht tonen richt ten gronde,
Kritisch zijn stoort het brein!

FRED. Ik ben de eter,
Of beter, de vreselijke vreter,
Ik verbaas ieder door mijn eetlust.
Als het eten niet te heet is
Verteer ik alles en dan nog wat.
Vreten is mijn leven,
De rest is mij om 't even!

KOPER. Doe dus druk, ren je rondjes,
Zorg wel in de weer te zijn,
Werk dan door, hoofd gebogen,
Maar wees bezig in schijn!

FLUYM. Wel Suf, ik heb jou niet gehoord?

SUF. Ik geloof dat ik de woorden vergeten ben, chef.

FLUYM. En ik geloof dat ik me ernstig zorgen moet maken om jou.

YENNY. En ik voor mijn part geloof niet in lui die van hun leven een dooie boel maken. Ik hou van afwisseling, van verrassing en avontuur.

FLUYM. Afwisseling? Verrassing en avontuur? Dit is gewoon ziek!

KOPER. Gelukkig zijn er van de andere soort een paar meer!

YENNY. Ik slaap als ik vaak heb.

SUF. Zo had ik het nog niet bekeken.

YENNY. Ik werk alleen als ik geen andere boeiende bezigheden heb.

SLOOF. Ben je helemaal?

YENNY. Afstoffen doe ik pas als het er vingerdik opligt.

POETS. Die draait helemaal door!

YENNY. Ik eet alleen als het lekker is.

FRED. Jij bent volslagen kierewiet!

KOPER. Ik heb al een paar dagen niets gegeten. Heb ik dan zin of heb ik honger?

YENNY. Honger. Wil je wat? Hier. Een halve boterham met choco. 't Is de laatste die ik heb.

KOPER. Hoeveel?

YENNY. Hoeveel? Je krijgt hem voor niks.

FLUYM. Geef jij dat lekkers zomaar weg, juffertje?

YENNY. En dan? Het is beter te geven dan te krijgen.

KOPER. Wie geeft wat hij heeft, is waard dat hij leeft!

FLUYM. Dat ze zelf voor haar vreet zorgt, zoals iedereen!

YENNY. Ik ben vandaag om een bijzonder goede reden in een bijzonder goede bui. Dan geef ik. Iets op tegen?

FLUYM. Je bent niet op je tong gevallen, Witte!

YENNY. Ik voel er mij best goed bij. Ik zou zelfs mijn hart weggeven, als ik kon.

FLUYM. Echt? Geef het mij!

YENNY. Ik geef het zomaar niet aan de eerste de beste!

FLUYM. Ik ben ook niet de eerste de beste! Ik ben Meneer Fluym, de chef!

YENNY. Net daarom! Heb je jezelf al eens goed bekeken?

FLUYM. Jij durft! Geef op, zeg ik je!

YENNY. Ik denk er niet aan, gemene rat!

FLUYM. Hier, jij!

Fluym wil Yenny grijpen, maar ze holt er vandoor.

FLUYM. Vervloekt! Dat is de eerste keer dat me iets geweigerd wordt! Ik krijg haar wel!
Eer de dag ten einde loopt, is haar hart van mij! (*Loopt haar na.*)

SUF. Nu de chef boos is, zullen wij het weer mogen bekopen.

SLOOF. Zorg dan dat je wat sneller opschiet. Wij doen verder!

SUF. Ik heb nog wat slaap.

SLOOF. Iedereen aan de slag!

Meneer Krauw en Pruts komen op.

KRAUW. Beste vrienden! Gegroet!

De bende stuift uit elkaar. Kopertje duikt achter haar zitplaats weg.

PRUTS. Mijn baas doet niemand kwaad. Jullie hoeven niet weg te lopen.

KRAUW. (*Lacht.*) Ze zijn onverbeterlijk, die kleine mormels!

PRUTS. Als hij mij geen kwaad doet, ik die van jullie soort ben, dan zal hij jullie ook niets doen.

KRAUW. Ben ik heimelijk tussen jullie in gesprongen? Heb ik iemand in zijn nek gebeten en heen en weer geschud? Dat kon ik gerust doen. Maar ik deed het niet.

KOPER. Eeuwige vijanden die dikke vrienden zijn? Hier zit een reukje aan.

POETS. Wat willen jullie van ons?

KRAUW. Wij? Helemaal niets.

PRUTS. Integendeel, wij komen u iets brengen.

KRAUW. Klopt. Wij brengen jullie goed nieuws.

KOPER. Als de kat de passie preekt, boer let op uw muizen!

SUF. Ik heb nog nooit geweten dat iemand als jij goed nieuws kwam brengen. Van jou verwacht ik alleen maar ellende.

SLOOF. Hou je bek, Suf, en laat de vreemdeling spreken.

KRAUW. Ik ben Meneer Krauw en dit is Pruts, mijn rechterhand.

PRUTS. Zeer vereerd.

KRAUW. Beste vrienden. Waarom steeds werken en zwoegen? Is het leven nog niet kort genoeg? De stralen van de zon vloeien als gouden regen over het land, het blauw van de hemel lacht je toe. En jullie verbeuzelen je tijd door je af te beulen!

SLOOF. Ach man, wat valt er in het leven anders te doen dan werken? Zo gaat de tijd vlugger voorbij.

KRAUW. Wel, ik ben speciaal naar hier gekomen om jullie tijd op een aangename manier door te brengen.

SUF. Dat interesseert me.

KRAUW. Weten jullie wat "vrij zijn" betekent?

SLOOF. Natuurlijk. Vrij zijn is hard werken en af en toe een slok bier.

SUF. Voor mij is het slapen. Denk ik toch...

POETS. Ik ben pas gelukkig en vrij als alles is schoongepoetst en afgestoft.

FRED. Als je 't kan opeten is voor mij alle vrijheid lekker.

KOPER. In mijn tijd was het spaarzaam zijn en jezelf tekort doen!

KRAUW. Mis! Verkeerd! Vier keer verkeerd!

KOPER. Vijf keer!

KRAUW. Ik hoor dat jullie niet weten wat vrijheid is, maar jullie houden er wel van. Kan ook niet anders, want vrij zijn is fijn!

SUF. Ik geloof dat je gelijk hebt.

KOPER. Er komt een olifant in de porseleinkast!

KRAUW. Vrienden, ik ga jullie een spel leren. Het heet: "Het Spel van de Vrijheid"! Als je dit fantastische spel onder de knie hebt, vergeet je nooit meer wat vrijheid is! Haal me om te beginnen een ronde tafel!

SLOOF. Waarom een ronde?

KRAUW. Om op te staan, natuurlijk. Hoe kan ik jullie iets aanleren als ik niet hoger sta dan jullie? Pas als jullie evenveel weten als ik, kan ik naar beneden komen. En dat zal snel gebeuren, want ik zie dat jullie erg intelligent zijn.

KOPER. Ben je intelligent met 20 hersencellen?

FRED. Is een vierkante tafel niet goed genoeg?

KRAUW. Nee. Je moet *rond* mij komen staan, snap je? Bij een vierkante tafel sta je *vierkant* mij. Geef toe, dat gaat toch niet!

POETS. Je hebt gelijk, meneer Krauw. Kom mannen, we zoeken een ronde tafel.

Iedereen af, terwijl Krauw en Pruts hun lied zingen.

Het Lied (van het Spel) van de Vrijheid.

KRAUW. Mijn beste Pruts,
Ik heb horen zeggen,
Dat dit kleine volkje,
Veel duiten opzij weet te leggen.
Let nu goed op,
Hoe wij ze foppen.
En wat ze bezitten aan veel geld,
Uit hun zakken zullen kloppen,
Zonder veel geweld.
Want...

Refrein. Het spel van de vrijheid is een vrolijk geval,
Je weet nooit op voorhand wat het worden zal.
Win in je echt niet?
Verlies je, jawel!
Je vermaakt je opperbest, mijn vriend.
Hou je geld maar klaar en geniet er nog van,
Nu het nog even kan!

PRUTS. M'n beste baas,
We kunnen proberen,
Of dit kleine volkje,
Veel duiten zou willen ontberen.
Dus doe ik mijn best,
Om hen te ontvetten,
Ik zou ze stropen als het kon,
Om hun centen af te zetten,
Zonder veel pardon.
Want...

+ *Herhaling refrein.*

PRUTS. Waar wachten we op, baas?

KRAUW. Op hun terugkeer. Ik heb zo'n donkerbruin vermoeden dat we hun zakken flink lichter zullen maken. Onze opdrachtgever zal tevreden zijn.

PRUTS. Ik ben je man, dat weet je.

KRAUW. Daar zijn ze.

De vier rollen een ton naar het midden van de scène. Kopertje installeert zich.

SLOOF. Onze excuses, maar een ronde tafel konden we niet vinden.

SUF. En hij heeft zich echt uitgesloofd.

FRED. Wat dacht je van een ton?

KRAUW. Dat lukt even goed. Maak een trap.

SLOOF. Een trap? Waar moeten we die halen?

SUF. Ik ben doodop!

KRAUW. Ik had het niet over *ha-len*, maar over *ma-ken*! Pruts, toon hoe het moet.

Pruts gaat op handen en voeten bij de ton zitten. Daarna vormen Sloof en Fred een trap en Krauw komt op de ton terecht.

KRAUW. Vrienden! Het spel dat ik jullie ga leren is bijzonder prettig en leerrijk. Mijn rechterhand zal je zo dadelijk een formulier overhandigen dat verdeeld werd in 81 gelijke vakjes. (*Pruts doet het.*)

SLO+FR. Mogen we rechtstaan?

KRAUW. Natuurlijk. Je kan het spel van de vrijheid alleen maar spelen als je met beide voeten stevig op de grond staat.

Ze staan recht. Iedereen schaart zich rond de ton.

KRAUW. Jullie moeten negen van deze vakjes aanvinken.

POETS. Waarom negen?

KRAUW. Zo is het spel.

KOPER. Hoeveel is negen maal negen?

HRAUW. Maar!... Voor elk vakje dat je aanvinkt, moet je mijn assistent een muntje geven.

POETS. Wablieft? Dat maakt in totaal negen muntjes!

KRAUW. Precies! Dat maakt in totaal negen muntjes.

POETS. Dat is verschrikkelijk veel! Ik doe niet mee.

Krauw doet teken om de trap te vormen en stapt van de ton. Hij gaat naar Poets.

KRAUW. Je bent toch niet van plan het spel van je vrienden te bederven? Wat betekenen 9 muntjes voor zo'n leuk spel? Wat heb je vandaag de dag nog voor 9 miezerige geldstukjes?

SLOOF. Drie paar werksokken!

SUF. Zes slaapmutsen!

FRED. Een zak karamellen!

KOPER. Een hoop appels en citroenen!

KRAUW. Jullie begrijpen er niets van. Vandaag de dag heb je voor 9 muntjes bijna niets meer. Een zak vol lucht! Maar met dit spel krijg je voor 9 geldstukjes gratis pret.

POETS. Gratis?

KRAUW. Bij manier van spreken, bedoel ik.

PRUTS. Meneer Krauw heeft een enveloppe met de sleutel. Daar staan op voorhand al negen vakjes aangevinkt. Als jullie vinkjes overeenkomen met de sleutel, heb je de pot gewonnen.

SUF. Maar bij zo'n spel verlies je toch alleen maar? Denk ik toch...

KOPER. Het volk verkiest de spelleaders die het verdient!

KRAUW. Dan denk je verkeerd! Je zal heel anders praten als je als grote overwinnaar uit de bus komt.

PRUTS. En je inzet vervijfvoudigd ziet.

KRAUW. Ieder van jullie heeft evenveel kans als de anderen. Bovendien krijg je van mij een geschenk. Of je nu wint of niet. Wat dacht je van een fles oude jenever?
(Pruts toont een heel klein flesje.) Ik geef het je gratis voor niks!

KOPER. Voor niks gaat zelfs de zon niet op!

KRAUW. Ik merk dat je me nog steeds niet gelooft. Daarom krijg je het flesje nu al. Pruts!
(Pruts stop het flesje in Poets' handen.) Wel, wat zeg je daar op?

PRUTS. Zo'n kans krijg je maar één keer. Grijp hem met beide handen!

SLOOF. Wie niet waagt, niet wint! Dat is mijn devies!

FRED. Ik doe mee!

POETS. Ik ook!

SUF. Ik ben veel te moe om te kibbelen. Maar ik doe mee voor de lol en om de hoop aan te vullen.

KRAUW. Zo hoor ik het graag! (*Pruts deelt formulieren uit.*)

KOPER. Als je nog nooit poppen hebt zien dansen, kijk dan goed!

KRAUW. Vink nu negen vakjes aan. Werk nauwkeurig, want als je buiten de lijntjes vinkt, is je formulier ongeldig. (*Ze doen het.*) Heb je ooit! Zelfs een scharrekip als Poets is bereid haar zuurverdiende centen over de balk te gooien.

PRUTS. Des te beter voor het algemeen belang.

KRAUW. Het onze! Zijn jullie klaar?

ALLEN. Bijna! Nog even! (*Enz...*)

KRAUW. Het geld leggen jullie in mijn hoed. Dat is de pot. Mijn assistent haalt de formulieren op.

POETS. Ik heb de juiste vakjes aangevinkt! Zeker van! Het kan niet mislukken!

SLOOF. Dat kan niet! Want ik heb de juiste...

Gekibbel. Krauw laat de trap aanrukken en stapt de ton op. Pruts reikt hem de formulieren aan.

KRAUW. Vrienden! Het grote ogenblik is aangebroken! Wie wint de pot! (*Hij scheurt plechtig een enveloppe open en haalt er de sleutel uit.*)

ALLEN. Ik! Ik!

Krauw controleert de formulieren. Ten slotte scheurt hij de briefjes stuk en gooit de snippers weg.

KRAUW. Het spijt me, goede vrienden. Oprecht...

Protest! Krauw heeft de armen. Ze zwijgen.

KRAUW. Kan ik er wat aan doen dat jullie de juiste vakjes niet hebben aangevinkt? Mijn hart bloedt, maar jullie hebben het spel verloren.

Protest.

POETS. Mijn geld terug!

KRAUW. Nee. Dat ben je kwijt.

POETS. Wat gebeurt ermee?

KRAUW. Niets. Je bent het gewoon kwijt.

PRUTS. Maar de gemeenschap vaart er wel bij.

Protest.

KRAUW. Luister eens goed naar me. Geef toe dat je je geld vrijwillig hebt ingezet.

POETS. Dat is niet eerlijk!

KRAUW. Hoor die bezig, zeg! Nu je doel bereikt is kom je klagen en geef je mij de schuld.

Dàt is niet eerlijk!

SLOOF. Nee, jij! Jij bent een bedrieger!

KRAUW. Verkeerd! Het stond jullie volkomen vrij om een gokje te wagen. Niemand heeft je verplicht. Jullie hebben van je vrijheid misbruik gemaakt.

SUF. Je bent een gemene oplichter!

KRAUW. Dat ben ik niet. Ik heb jullie op voorhand eerlijk gezegd dat er een kans bestond om te winnen.

FRED. En om te verliezen!

KRAUW. Precies! Jullie hebben geweigerd daar rekening mee te houden! En dan durf je mij de schuld geven! Wie is er oneerlijk? Ik niet!

PRUTS. Wij in geen geval.

KRAUW. Wie oneerlijk is verdient het flink gestraft te worden!

PRUTS. Zéér juist!

KRAUW. Ik wil mijn lekkere jenever niet aan jullie verspillen! Foei!

Pruts trekt het flesje uit Poets' handen.

KRAUW. Het lef! Muizengespuis! Ik voel dat ik ga overkoken! Wees blij dat ik jullie niet met huid en haar verslind! (*Paniek.*) Of nee, wacht... Ik haal de politie erbij! Ik laat jullie arresteren wegens smaad en eerroof!

PRUTS. Groot gelijk, baas!

FRED. Ons arresteren?

SUF. Dat meen je niet?

SLOOF. Dan zijn we ons werk kwijt!

POETS. In de gevangenis is alles supersmerig!

FRED. En de kost lijkt nergens op!

KOPER. Nu zullen ze weten waar Abraham de klepel gehangen heeft!

KRAUW. Maar! Dat ben ik niet van plan. Vermits ik edel van inborst ben.

PRUTS. Mijn baas heeft een groot hart!

KRAUW. Op voorwaarde dat jullie het spel eerlijk aanvaarden. Kijk nu! Wéér geef ik jullie de vrijheid om zelfstandig te beslissen! Ga je er weer misbruik van maken?

Ze troepen bijeen. Gemompel. Misschien heeft hij gelijk, enz...

SLOOF. Ik denk dat we de verstandigste oplossing kiezen...

KRAUW. Help me van de ton. (*Trap!*) Jullie hebben zopas geleerd wat vrijheid is. Daar zouden jullie me dankbaar moeten voor zijn.

PRUTS. Denk je dat we morgen nog kunnen terugkomen, baas?

KRAUW. Morgen en alle volgende dagen, m'n beste Pruts. Ze vragen niets liever dan zich in de luren te laten leggen. Als we alles met handige geintjes weten te verkopen, dokken ze af. Zelfs de koppigste! (*Beiden af.*)

SUF. Toch kan ik me niet van de indruk ontdoen dat we bedot werden...

FRED. Wat hij zei is misschien wel waar...

POETS. Maar onze centen zijn we kwijt.

KOPER. Geld stinkt!

SUF. Je hebt gelijk, Kopertje. Met geld kan je niet praten. Het kan niet dansen of zingen. Ik neem mijn lot voortaan in eigen handen. Ik heb mijn lesje gehad.

FRED. Wat voor lesje?

SUF. Je hebt er geen ene moer van gesnopen! Noch van dat Juffertje of van die Krauw. Hij heeft ons flink liggen gehad, maar hij heeft mij doen inzien dat je je verstand moet gebruiken.

KOPER. Je kan nooit meer verstand gebruiken dan je hebt!

SUF. Goed gezien, Kopertje. Deze domme kudde heeft er blijkbaar geen!

POETS. Je bent getikt, Suf. Wat kunnen wij met verstand doen? Wij moeten geen beslissingen treffen.

SLOOF. Dat doet de chef voor ons.

FRED. Ik snap niet waar jij over klaagt.

SUF. Over vrij zijn. En dat zal ik hoe dan ook zijn. Ik heb mijn leven verslapen, maar nu pas beseft ik dat ik er maar één heb. Ik ben niet van plan dat nog langer te verspillen. Er vallen een massa leuke dingen te doen. Ik trek er vanonder en jullie zien me niet meer terug.

SLOOF. Als Meneer Fluym dat te weten komt.

SUF. Meneer Fluym kan me gestolen worden! Saluut. (*Af.*)

POETS. Wat hier vandaag allemaal gebeurt... dat is... dat is...

FRED. Gewoon verschrikkelijk!

SLOOF. Zo kan het niet langer. Ik ga de chef zoeken en hem... Stt! Verdwijnen! Vlug!

Ze nemen Kopertje op en dragen haar weg. Ze verbergen zich. Knoesel en Fluytkruydt op. Ze hebben het erg warm en waaiëren zich koelte toe met hun hoeden.

KNOES. Onvindbaar. Gewoon on-vind-baar!

FLUYT. Ik heb het vermoeden dat we kostbare tijd verknoeien.

KNOES. Nochtans! Zijn secretaris hebben we met eigen ogen gezien en gesproken.

FLUYT. Volgens mij leek hij niet iemand die je in het ootje zou nemen.

KNOES. We staan vandaag voor het grootste probleem uit onze rijk gevulde carrière als speurders. We kregen een geheime opdracht, waar we niets over weten, van een heer, ons totaal onbekend, voorgesteld door een tweede heer wiens identiteit ons een raadsel is.

FLUYT. Toch niet. Hij noemde zijn naam. Ik heb zelfs gezien dat jij hem genoteerd hebt.

KNOES. Onmogelijk. Ik heb jou opdracht gegeven de naam te noteren.

FLUYT. Dat kan ik me niet herinneren.

KNOES. De oplossing is nochtans even eenvoudig als simpel.

FLUYT. En die is?

KNOES. Als iemand van ons de naam genoteerd heeft, dan moet er een formulier XB 921 bestaan.

FLUYT. Correct!

Ze zoeken gelijktijdig in al hun zakken.

KNOES. Heb jij formulier XB 921 in je bezit?

FLUYT. Ik dacht eerder dat jij het had.
KNOES. Ik heb het je toch overhandigd.
FLUYT. Om het op te bergen in map GZ 103.
KNOES. Wat je uiteraard gedaan hebt.
FLUYT. Uiteraard! Welke is bijgevolg je logische conclusie?
KNOES. Dat we formulier XB 921, noch map GZ 103 bij de hand hebben en bijgevolg niets weten.
FLUYT. Mooie detectives zijn wij!
KNOES. Ik stel voor dat we even rustig gaan zitten om na te denken hoe we deze netelige kwestie kunnen oplossen.

Ze doen het. De 4 sluipen op.

POETS. Ik denk niet dat ze gevaarlijk zijn.
FRED. Ze hadden ons moeten ruiken, maar dat deden ze niet.
SLOOF. Ze zijn misschien verkouden.
POETS. Ik denk aan mijn centen. Ze kunnen ze voor ons opsporen.
SLOOF. Ik mag hun soort niet. Ze zijn in staat ons te verscheuren.
KOPER. Dan hadden ze dat al lang gedaan.
POETS. Ik waag het erop. Excuseer, heren?
KNOES. Mevrouw? Mevrouw?
POETS. Jullie moeten ons uit de nood helpen. Een schoft heeft me door mooie woorden minstens 12 muntjes afgezet.
KNOES. Mevrouw! Dat is vreselijk!
FRED. En ons evenzogoed.
SLOOF. Jullie zijn toch detectives.
POETS. Knappe speurders.
KOPER. Snuffelneuzen!
KNOES. Knappe speurders zijn we zonder twijfel.
FLUYT. Dat wordt steeds door tevreden klanten verteld.
POETS. Waar wachten jullie op?

KNOES. Goed. Meneer Fluytkuydt en ikzelf, de heer Knoesel, zijn graag bereid een enquête te openen. *(Ze zoeken hun zakken af naar een notaboekje.)*

SAMEN. Ook al!

KNOES. Vermits we door een jammerlijke speling van het lot onze notaboekjes vergeten zijn, worden we verplicht uw informatie in ons scherp geheugen op te slaan. Hoe heet deze "schoft" zoals u dat uitdrukt?

Ze beginnen door mekaar te roepen.

FLUYT. Rustig! Hoe wilt u dat we alles nauwkeurig onthouden als u allemaal tegelijk begint te roepen?

KNOES. Zéér juist. Ik herhaal dus mijn vraag. Hoe heet deze... u weet wel?

POETS. Meneer Krauw en zijn rechterhand Pruts.

KNOES. Ik heb niet gevraagd of hij een rechterhand heeft. Wij gaan me-tho-disch te werk. Beperkt u zich alsjeblieft tot de feiten en antwoord beknopt en ter zake. Volgende vraag.

FLUYT. Bevond er zich een rechterhand of iets dergelijks in zijn gezelschap? U daar, mevrouwetje.

KOPER. Ja.

FLUYT. Herinnert u zich zijn naam?

KOPER. Nee.

POETS. Dat was Pruts!

KNOES. Prachtig. We hebben al heel wat praktische gegevens. Op welke manier heeft hij uw geld gestolen?

FRED. Ze hebben kat en muis met ons gespeeld.

SLOOF. Hij heeft het in feite niet echt gestolen.

POETS. Dat heeft hij wel!

FRED. Hij heeft het afgetroggeld!

KNOES. Dat maakt weinig verschil. Aftroffelarerij... hm... Afrijletoffel...

FLUYT. Aftroggelarij.

KNOES. Afzetterij dus, is ook een vorm van diefstal. Nietwaar, meneer Fluytkuydt?

FLUYT. Dat kan ik slechts luidmondig beamen, meneer Knoesel.

KNOES. De vraag luidt dus: hoe heeft dit individu de respectievelijke sommen gestolen of afgezet?

SLOOF. Hij kwam op de proppen met een spel waarbij we een inzet moesten doen.

FRED. Het spel van de vrijheid noemde hij het.

FLUYT. Als wij u niet verkeerd begrepen hebben, menen wij te moeten besluiten dat het hier naar alle waarschijnlijkheid om een kansspel gaat?

POETS. Zeker, want hij beweerde dat ik zeker een kans op twee had om de pot te winnen.

KNOES. Dan spijt het me zeer.

FLUYT. Mij evenzeer.

KNOES. Dergelijk kansspel is officieel toegestaan en bij wet verankerde oplichterij. Daar kunnen of mogen wij niet optreden.

FLUYT. U begrijpt onze delicate positie.

KNOES. Het staat eenieder volkomen vrij er aan deel te nemen of niet. Kom, beste collega, laten we gaan. We hebben -om het eens banaal te zeggen- nog andere katten te geselen! Het spijt ons.

FLUYT. Nogmaals!

Net voor de detectives waardig de scène willen verlaten komt Meneer Fluym, totaal buiten adem opgelopen. Hij botst op de twee en ze rollen alle drie oneervol over de grond. Fluytkruydt helpt Knoesel recht. De drie schieten Fluym ter hulp en zetten hem op de ronde kant van de ton.

FLUYM. Wat lopen jullie me hier gedamme voor de voeten, druifluizen!

KNOES. Kunt u zelf niet uitkijken waar u loopt? U bent gewoon lomp en ongemanierd, "meneer"!

FLUYT. En daarenboven onbeschoft en onbeleefd! Wij zijn niet verplicht dergelijke taal te nemen, "meneer"!

FLUYM. Ga je bakerpraatjes ergens anders verkopen, opgedirkte hondsvodden!

KNOES. Dit is beledigend voor heren van onze rang!

FLUYM. Laat me gvrdrf! met rust! Allemaal!

Ze laten hem los en Fluym rolt met ton en al om naar achteren.

FLUYM. Gtdramdvrdrisedrie!! Help me verdikkeseme recht!!

Ze helpen Fluym op de ton zitten.

SNOEP. Dat was de bedoeling niet, chef! (*Begint hem af te stoffen.*)

FLUYM. Hou je pegels thuis, dom schepsel! Oh, oh, oh! Alles slaat tegen. Het is de schuld van die witte juffer, die stadsprul, die denkt dat ze beter is dan grijzen of bruinen van de belt! Maar ik zal haar krijgen!

SLOOF. Kalm toch, chef.

FLUYM. Ik ben kalm!! Ik liep achter haar aan en als ze dan bleef staan, weet je wat ze deed?

POETS. We zijn benieuwd, chef.

FLUYM. Ze lachte me vierkant uit!

FRED. In je gezicht, chef?

FLUYM. (*Terwijl hij Fred wurgend heen en weer schudt.*) Betaal ik jou om domme opmerkingen te maken? Elke keer als ik haar bijna te pakken had, holde ze er opnieuw vandoor. Dit is te veel voor mijn arme hart.

SLOOF. Dan is het jammer dat je haar hart niet hebt gekregen. Je zou het best kunnen gebruiken in jouw toestand.

FLUYM. (*Geeft Sloof een paar rake klappen.*) Wie waren die twee keffers waar ik tegen botste?

POETS. Detectives. We vroegen hen om ons geld op te snorren, maar ze wilden niet.

FLUYM. Wat... wat bazel je... wat...

SLOOF. Terwijl jij aan het rondkoersen was, kwam hier een vent die Krauw heette. Hij wou ons een spel leren, maar we verloren al onze centen.

FLUYM. Eindelijk!

FRED. Ken jij die Krauw misschien, chef?

FLUYM. Ik ? Hoe zou ik? Laat me met rust! Wat kan het mij trouwens schelen hoe jij je centen verloren hebt? Wat ik meemaakte is veel en veel erger! En nu, genoeg gekletst. Aan het werk!

Muziekje. Ze beginnen willekeurig vuilnis te verleggen.

FLUYM. Sto-op!! Ik zie Suf niet! Waar is hij?

KOPER. Onder die hoop vuilnis vond hij nog wat verstand!

POETS. Hij is er niet meer. Het leek wel of hij gek was geworden. Hij begon echt wartaal uit te slaan.

SLOOF. En weg was hij!

FLUYM. En jullie domkoppen lieten dat zomaar gebeuren!

FRED. Wat konden we doen?

FLUYM. Hem aan handen en voeten binden! Jullie hebben niet nagedacht!

FRED. Daar ben jij toch voor, chef?

FLUYM. Op dat ogenblik was ik er niet, lamstraal! Oh, oh, waar heb ik het verdiend? Ben ik zo slecht? Waarom kunnen jullie niet gewoon doen wat ik verwacht? Dan is er niets aan de hand! Het is jullie allemaal te veel!

SLOOF. We willen ons zonder probleem uitsloven om je een genoegen te doen, chef.

POETS. Omdat je zo goed voor ons bent.

FRED. Omdat je voor ons het eten uit je bek spaart.

FLUYM. Meen je dat?

POETS. Uit de grond van ons hart.

KOPER. Bij mij komt het van nog veel dieper!

FLUYM. Huhuhu... Ik ben toch zo teergevoelig... zo weekhartig... *(De anderen wenen mee. Poets snuit Fluym's neus met haar stofdoek.) (Plots.)* Genoeg geleuterd! Ik hou niet van dat sentimentele gedoe! Hier ligt te veel vuilnis. Breng het naar de andere kant!

Muziekje. Ze leggen de vuilnis van daarstraks op zijn oorspronkelijke plaats terug. Dan gaan ze af. Kluts en Gort op uit het wagentje.

KLUTS. Dat ontbrak er nog aan! Die bullebak wil Yenny. Haar hart dan nog! Wat zoek je?

GORT. Een stok om in zijn wielen te steken.

KLUTS. Kijk eens wie ginder aankomt.

GORT. Ai. Onze wandelende ramp.

Stoffel op. Hij gaat verslagen op de ton zitten en zucht diep.

KLUTS. Stoffel?

GORT. Stoffeltje? Ventje!... Joehoe!... Hij zit weer met zijn hoofd op de andere planeet.

KLUTS. Als hij het zitten heeft helpt er geen lievemoeieren aan.

GORT. Stoffel is verliefd en als je verliefd bent moet je zuchten tot je afgaat als een ballon!

STOFF. Je liegt! Ik ben niet... Ik ben nooit... Ik...

KLUTS. Stoffel, jongen, we hebben het al lang in 't snot. Of denk je dat we blind zijn?

GORT. Ik niet!

KLUTS. Daar hoef je toch niet beschaamd over te zijn.

GORT. Zelfs geen klein beetje.

KLUTS. Het blijft onder ons. Echt.

STOFF. Een klein beetje toch...

GORT. Zie je wel! Tot over je oren.

KLUTS. Ze heet Yenny.

STOFF. Yenny? Wat een mooie naam.

KLUTS. Zou je 't haar niet op een of andere manier duidelijk maken?

STOFF. Alsjeblieft! Dat ze 't nooit te weten komt! 't Wordt een ramp!

GORT. Verliefde lui zijn pas gelukkig wanneer ze zoveel mogelijk problemen hebben. Ik krijg het achterstevoren van die lui!

KLUTS. Hou op, Gort. En als ik je eens vertelde dat zij ook...

STOFF. Dat meen je niet!

GORT. Dat meent hij wel.

KLUTS. We zijn zelfs heel zeker. Waar of niet, Gort?

GORT. Klopt. Zij is al even geschift.

KLUTS. Zie je nu? Aan de slag, Stoffel!

STOFF. Ik... Ik durf niet...

GORT. Wat ben jij een onverbeterlijke platbroek! Als ik jou was

KLUTS. Maar dat ben je niet! Laat hem dus met rust en ga ergens met de knickers spelen.

STOFF. Ik heb een gedichtje voor haar geschreven. Zou ik het durven voorlezen?

KLUTS. Je moet!

STOFF. Maar als ze me uitlacht?

KLUTS. Heeft ze dat ooit al gedaan?

STOFF. Nee. Maar 't kan nog komen.
GORT. Volkomen hopeloos! Vogel voor de kat!
KLUTS. Doe me een genoeg en ga ginder eens kijken of ik er niet ben.
STOFF. 't Is een gedicht dat Colofon me gedichteerd heeft.
GORT. Weer die Colofon. Waar zit die eigenlijk?
KLUTS. Waarom laat je ons geen kennis met hem maken? Haal hem naar hier!
STOFF. Ik weet niet of dat wel mag...
GORT. Van wie?
KLUTS. Van Coco... van Coco...
SAMEN. Niet weer!
STOFF. Goedgoed! Word niet boos. Ik haal hem! (*Af.*)
GORT. Van die vent en zijn Colofon krijg ik nog de purpere koorts!
KLUTS. Je moet wat meer geduld met hem hebben. Je weet toch wat voor bangerd hij is.
Naar het schijnt gedraagt hij zich helemaal anders met zijn vriend in de buurt.
GORT. Dat hoop ik dan. Het wordt hoog tijd dat hij van zich leert afbijten.
KLUTS. Daar komt hij!
GORT. Hij is alleen?

Stoffel op. Colofon, de handpop zit achter zijn rug verborgen. Direct daarop komen Knoesel en Fluytkruydt op, maar dat merken de drie niet op.

STOFF. Hier zijn we dan!
SAMEN. Waar?
STOFF. Hier! (*Toont de pop die naar het publiek grinnikt.*)
GORT. Maar dat is
STOFF. Colofon! Mijn beste vriend!
GORT. Heb je van je leven...
KNOES. Nee maar! Meneer Colofon! Eindelijk!
FLUYT. Het is ons een genoeg!
KNOES. Een uitzonderlijk genoeg!
STOFF. Vooruit Colofon. Zeg eens dag tegen de mensen.

Colofon blijft grinzzen en schudt van nee.

STOFF. Waarom niet?

Opnieuw nee.

GORT. Hij is net zo schuchter en bedeesd als zijn vriend!

STOFF. Nee. Hij is alleen vreselijk KOPPIG!

* * * * *

DEEL TWEE

Kluts zit wijdbeens op het wagentje van Gort.

KLUTS. Hé Gort! Kom je?

GORT. Ogenblikje!

KLUTS. Haast je wat! Ze wachten!

GORT. Momentje!

KLUTS. Duurt het nog lang?

GORT. Secondje!

KLUTS. Waar blijf je!

GORT. *(Op uit wagen.)* Hier! Waar zit je nu?

Hij heeft een ander hoofddekseel opgezet en een korte mantel aangetrokken.

KLUTS. *(Springt van de wagen.)* Koekoek! Gort! M'n goeie, ouwe Gort! Ik voel me zo gelukkig dat ik de hele wereld zou kunnen omhelzen!

GORT. Doe wat je niet laten kunt, als je maar niet met mij begint!

KLUTS. Ik vind er geen woorden voor!

GORT. Eerlijk, ik evenmin. Zeg, puut jij je nog?

KLUTS. Hoe zou ik? Wie kan zich puuten als Colofon er is? Zo'n kereltje ontmoet je niet alle dagen!

GORT. Heb je hem in de foyer bezig gezien?

KLUTS. En of! Hij schudde zomaar een heel stuk uit zijn mouw.

GORT. Alsof het niets is.

SAMEN. *(Tot de zaal.)* En dat stuk brengen wij u vanavond in wereldpremière!

* *Knoesel en Fluytkruydt komen op en installeren zich aan een zijde van de scène. Zij zullen het stuk volgen met de nodige emotionele reacties.*

* *Yenny is Geelsokje. Ze draagt een rood kapje en opvallend gele sokken.*

* *Kluts is de grote, boze Wolf. Hij draagt een hoed met pluim en een lange zwarte mantel.*

* *Kopertje is Grootmoe.*

- * *Gort is de Verteller.*
- * *Colofon is de Auteur.*
- * *Stoffel is de Schrijver.*

De voorstelling van de personages mag niet lang duren. Daarna neemt ieder zijn plaats in.

GORT. Dames en Heren,
We gaan ons flink amuseren,
De bakkers en de pachters,
De rakkers en de wachters,
De jongens en de meisjes,
De merels en de sijsjes,
Daarom stel ik u voor,
Zeer geacht gehoor,
De auteur!

Stoffel op met Colofon, die het publiek groet. Knoesel en Fluytkruydt applaudisseren.

GORT. En de schrijver!

Stoffel groet. Applaus van Knoesel en Fluytkruydt. Stoffel af met Colofon.

GORT. Het lieve Geelsokje!

Yenny op met een vieze snoet. Ze groet flink tegen haar zin en gaat weg.

GORT De arme, zieke Grootmoe!

Kopertje op. Groeten, applaus van de anderen. Kopertje af in het wagentje.

GORT. De Grote , Boze Wolf!

Kluts op. Groeten. Applaus.

KLUTS. En de verteller!

Gort groet. Applaus. Hij gaat aan de kant staan.

STOFF. (Achter.) Iedereen klaar?

GORT. Klaar!

Black-out. We horen drie keer met de hamer slaan. Licht aan.

VERTELLER. Er was eens een klein, lief meisje dat Geelsokje heette.

GEELSOKJE. (Op.) Dat ben ik!

VERTELLER. Van haar mammië moest Geelsokje naar haar arme, zieke grootje toe.

GROOTMOE. (Deur open.) Dat ben ik en ik woon hier! (Deur dicht.)

VERTELLER. Daarom had haar mammië haar mand vol lekkers gestopt! Waar is je mand?

GEELSOKJE. Oeps! (Af en direct op met haar mand.) Niks aan de hand.

VERTELLER. Mammië had haar mand dus vol lekkers gestopt. Smeuige goudgele wafels. (Geelsokje grijnst en haalt een stuk oudbakken brood uit de mand.) Een heerlijke bessentaart. (Geelsokje haalt een rode padden-stoel met witte stippen boven.) En een fles zoete, witte wijn. (Geelsokje toont een fles waar duidelijk AZIJN op staat.)

GEELSOKJE. Al dat lekkers zit nu hier! (Wrijft over haar buik en hikt.) Oeps!

VERTELLER. Om naar grootmoe te gaan moest Geelsokje door een groot, donker bos.

GEELSOKJE. Gezellige boel!

VERTELLER. Haar mammië had haar op het hart gedrukt

GEELSOKJE. Heb ik niet!

VERTELLER. In geen geval van het rechte pad af te wijken.

GEELSOKJE. Ik doe niets liever!

VERTELLER. Om bloemen te plukken of zo.

GEELSOKJE. Ik heb een hekel aan bloemen! Beikes!

VERTELLER. Want anders kon ze in de klauwen vallen van de Grote Boze Wolf! (Geen reactie.)
Want anders kon ze in de klauwen! . . . Hey! Kom je uit jezelf of moet ik je komen halen?

De Wolf komt op. Zijn hoofd zit in een verband en zijn arm in een mitella. Hij hinkt.

WOLF. Sorry, meneer. Maar Geelsokje heeft me tijdens de repetitie zo toegesproken dat ik nergens meer op lijk.

VERTELLER. 't Is toch altijd 't zelfde met jou! Telkens je met haar moet spelen, delf je het onderspit! Jij gedraagt je niet als een wolf, maar als een vodden-baal!

WOLF. Ik kan er niks aan doe-oen!

VERTELLER. Stel je alsjeblieft niet zo aan!

WOLF. Ze is zoveel sterker dan ik! Uh-uh!

VERTELLER. Je maakt jezelf gewoon belachelijk. Wat moeten de mensen wel van je denken?
Om van mij maar te zwijgen. Ik probeer hier een "Grote Boze Wolf" op de scène te krijgen en geen klein, miezerig keffertje!

WOLF. Ik weet het. Maar ik kan niet spelen met een lege maag! Uh, uh!

VERTELLER. Wie krijgt de kans van zijn leven om een hele grootmoe naar binnen te spelen?
Hè? En wie maakt er een potje van?

WOLF. Geelsokje slaat me voortdurend met een dikke stok op het hoofd omdat ik haar grootmoe geen kwaad wil doen...

VERTELLER. Dat is erg! Zéér erg! Voor de stok!! Vooruit! Begin eraan! En doe wat meer je best, of er zwaait wat! (Af.)

De Grote, Boze Wolf zingt:

Het lied van de Arme Wolf.

1. Ik ben een arme wolf,
Berooid, kreupel en ziek.
Helemaal niet groot,
Niet half zo boos als je wel denkt.
Ik lust geen vlees of vet,
Alleen wat sla, voor 't naar bed,
Of zachte plattekaas,
Met suiker en rozijntjes.
Ik at nog nooit een haas
En zeker geen konijntjes,
Want die zijn toch zo lief.

Refrein. 'k Ben helemaal niet slecht,
Zoals men meestal zegt,
Maar teer en goed van hart.
Ach, wat heb je daar nu aan,
In een wereld waar ieder vecht,
Voor zijn bestaan.

2. Er wordt van mij verwacht,
Dat ik bij dag en nacht,
De dieren, groot en klein,
Aan 't schrikken breng met mijn gehuil.
Maar 'k ben niet boos of slecht,
'k Ben zacht, veel te oprecht.
Toch krijg ik op mijn kop,
Zoveel ik slikken kan.
Eens kreeg ik een pak slaag,
Van een klein konijntje,
En 'k vond het net zo lief.

Refrein. Er bestaat voor mij geen recht,

Wat men ook al zegt,
Maar wreedheid is mijn deel.
Ach, want heb ik daar nu aan?
In een wereld waar niemand vecht,
Voor mijn bestaan.

WOLF. 't Is erg als je als Wolf zo door 't leven moet... Ohoh... Daar is ze...

GEELSOKJE. (Op.) Wel? Ga je me vandaag nog aanvallen of ga je wachten tot de hemel op je donder dondert?

WOLF. 'k Zal mijn best doen, juffrouw.

GEELSOKJE. Begin alvast te huilen.

WOLF. (Huult zachtjes.)

GEELSOKJE. Noem je dat huilen?

WOLF. (Huult luider.)

GEELSOKJE. Aah! Daar is de Grote, Boze Wolf!

WOLF. Ha! Je weet het!

GEELSOKJE. Wat ben ik bang!

WOLF. ² Eindelijk heb ik je te pakken!

GEELSOKJE. Nee! Doe me alsjeblieft geen kwaad!

WOLF. Wacht maar! Ik ga je opvreten!

GEELSOKJE. Oh ja? En hoe ga je dat doen, denk je?

WOLF. 'k Weet niet? Met huid en haar misschien?

GEELSOKJE. (Naar Verteller.) Dit loopt de spuigaten uit! Ik eis een echte Grote, Boze Wolf, die minstens een poging doet! (Wolf af.)

VERTELLER. (Achter.) Onmogelijk!

GEELSOKJE. Waarom niet?

VERTELLER. (Idem.) We hebben er meer één!

GEELSOKJE. (Tot publiek.) Probeer hier maar een ernstig cultureel stuk theater te brengen! Ik krijg er streepjes van! (Naar huisje.) Dit is het huisje van mijn oude, overbodige grootmoe. Nu ga ik aankloppen. (Doet het.) Tok, tok, tok!

GROOTMOE. (Achter.) Wie is daar?

GEELSOKJE. Ik ben het, lieve grootmoemoe. Geelsokje!

GROOTMOE. Draai maar aan het krukje. Dan gaat het deurtje vanzelf open!

GEELSOKJE. Maar dat is de stem van mijn grootmoe? De oude heks! Waarom leeft die nog! Kom naar buiten, grootmoe! (Grootmoe op.) Wel, wat doe jij hier?

GROOTMOE. Hoezo? Ik woon hier.

GEELSOKJE. De wolf had je al lang in één hap moeten opgeslokt hebben, want hij is voor mij aangekomen. Je hebt het recht niet hier te staan!

GROOTMOE. Is het mijn schuld dat hij het niet deed?

GEELSOKJE. (Stampt op de grond.) Hij moest! Hij moest! Hij moest!

GROOTMOE. 't Is al goed. Laten we aannemen dat hij het wel deed. Ik ben weg. (Af.)

GEELSOKJE. Ik krijg nog iets van die platbroek van een wolf! Nu ga ik voor de tweede keer kloppen. (Doet het.) Tok, tok, tok!

WOLF. (Binnen.) Wie is daar?

GEELSOKJE. Ik ben het, grootmoemoe. Je allerzoetste kleindochter!

WOLF. Geelsokje?

GEELSOKJE. Wie anders? Je hebt er maar één!

WOLF. Ach, ach. Dat arme geheugen van me!

GEELSOKJE. Als hij zo verder doet, word ik zelf nog dement!

WOLF. Maar engeltje toch!

GEELSOKJE. Ik breng je wat lekkers in mijn mandje!

WOLF. (Op.) Maar mijn liefste meisje toch!

GEELSOKJE. Oh, grootmoemoe, wat heb jij grote ogen!

WOLF. Vind je?

GEELSOKJE. En grote oren!

WOLF. Is dat echt?

GEELSOKJE. En grote poten!

WOLF. Je meent het niet!

GEELSOKJE. En grote tanden!

WOLF. Dat is om je lekker op te kunnen eten!

GEELSOKJE. Wat? Ga jij een arm onschuldig meisje opeten? Wacht! Ik zal je leren! (Ze neemt een stok en slaat de wolf.)

WOLF. Au! Au! Au! Ik ben zo goed als dood. (Valt languit neer.)

GEELSOKJE. Dat zal je leren arme, kleine meisjes lastig te vallen!

VERTELLER. (Op.) Moraal van het verhaal: Hoed je voor een schaap in wolvenvacht. Dan trek je aan het langste eindje!

Alle medewerkers komen op en groeten. Uitbundig applaus van de detectives. Iedereen af, uitgenomen Stoffel, met Colofon, Knoesel en Fluytkruydt.

KNOES. Geniaal goed!

FLUYT. Uitmuntend wel!

KNOES. Subtiel knap!

FLUYT. Gewaagd fijn!

KNOES. Beste Heer Colofon! Ik had er geen idee van dat u zo gelatteneerd... Gatelat...

FLUYT. Getalenteerd.

KNOES. Dat u zo de gave bezat!

FLUYT. Een groot artiest, voorwaar!

KNOES. We hadden ons wel een heel andere -hoe zal ik het uitdrukken- voorstelling van u gemaakt.

STOFF. Nochtans is dit de enige echte Colofon! Je zal je ook wel herinneren dat ik Stoffel ben, Colofons woordvoerder.

KNOES. Wie heeft vandaag de dag geen woordvoerder? Iedereen toch!

FLUYT. Dit gezegd zijnde, verwachten we niet meer of minder dan de uiteindelijke overhandiging van onze opdracht.

KNOES. Waar we met genoeg kennis zullen van nemen.

Stoffel geeft hen een brief, die ze lezen. Na een paar seconden barsten ze in een -zij het beschaafd- onbedaarlijk lachen uit. Stoffel bekijkt Colofon met de nodige ergernis.

KNOES. Worden wij verdonderlest... hm... vorenle...

FLUYT. Verondersteld.

KNOES. Moeten we dit tekenen? Te gek! "Gelijk de wind met frisse bries..."

Colofon neemt hen het blad af. Stoffel geeft hen een andere brief. Dit keer lachen ze niet...

KNOES. U meent het? (*Colofon knikt.*) Dit is eerder ongewoon, moet u weten!

FLUYT. Dit is toch een grap? Het is de eerste keer in onze rijkgevulde carrière dat we voor iemand een hart moeten zoeken!

STOFF. Er moet voor alles een eerste keer zijn.

KNOES. Heeft meneer Colofon dan geen hart?

STOFF. Hij heeft nood aan een eerlijk hart. En dat vind je niet zo gemakkelijk. Hij dacht meer bepaald aan het hart van een jongedame die Yenny heet.

KNOES. Een jongedame die Yenny heet...

FLUYT. Nee toch...

STOFF. Jullie opdracht bestaat erin te zorgen dat ze haar hart vrijwillig aan Colofon schenkt.

FLUYT. Boeiend en interessant tegelijk!

KNOES. Dit document lijkt me opgesteld volgens de regels van de kunst. Aanvaarden we de opdracht, waarde collega?

FLUYT. Ik ben geneigd uw vraag positief te beantwoorden, geachte collega, gezien het bijzondere karakter van het te zoeken voorwerp.

KNOES. Dan stel ik voor dat we de handen uit de mouwen steken, de pen ter hand nemen en onze handtekening onder dit contract plaatsen. *(Zoekt in zijn zakken.)* Hebt u een pen?

FLUYT. *(Zoekt.)* Ik dacht dat u...

Stoffel steekt een pen in de bek van Colofon die ze de detectives aanbiedt. Ze tekenen het contract. Ze overhandigen het document aan Colofon die het doorgeeft aan Stoffel. Knoesel steekt de pen op zak. Colofon fluistert in Stoffels oor. Fluytkruydt snuffelt op de grond.

STOFF. Meneer Knoesel, zou ik mijn pen alsjeblieft terug mogen hebben?

KNOES. Pen? Oh, excuseer. Een kleine vergissing! *(Geeft de pen aan Colofon.)* Bent u soms iets verloren, meneer Fluytkruydt?

FLUYT. Ik zoek mogelijke sporen.

KNOES. Sporen?

FLUYT. Van een meisjeshart, wat anders!

KNOES. Zou u niet beter zoeken naar de jongedame in kwestie? Ik vrees dat een hart op zichzelf niet zo'n diepgaande indruk maakt.

STOFF. Maar het is geen gewoon hart! Het is hoogstwaarschijnlijk dolverliefd. Zo werd me toch verteld!

FLUYT. Aha! Dat verandert de zaak wel degelijk! Een verliefd hart laat on-uit-wis-bare sporen na! Vooruit collega, laten we mijn neus volgen! *(Kruipt snuffelend af. Knoesel idem.)*

STOFF. Zie je nu dat alles in orde komt? *(Colofon fluistert.)* Nee, je hoeft niet aan te dringen. Ik doe het niet. *(Idem.)* Nee, zelfs niet als je 't vriendelijk vraagt. Ik ga

niet achter hen aan. Ik durf het niet en daar kan jij niets aan veranderen. Stel dat ze haar vinden en ze voelt er niets voor... Of erger nog! Ze lacht me uit! Dan maak ik mezelf alleen maar hopeloos belachelijk. Is het dàt wat je wil? (*Colofon knikt nee.*) Zit me zo niet aan te gapen. Ik weet dat ik een lafaard ben. (*Colofon kijkt weg.*) Stel dat die twee niet te vertrouwen zijn. (*Colofon fluistert.*) Dat is waar: die zijn al eeuwen eerlijk en trouw. Maar stel dat men het al eeuwen bij het verkeerde eind heeft? (*Idem.*) 't Is goed, ik zeg al niets meer. (*Zit. Diepe zucht.*)

GORT. (*Op met Kluts.*) Wie we daar hebben! Onze vriend in één van zijn favoriete houdingen: hoofd tussen de knieën! Wat hapert er nu?

KLUTS. Hij zit weer in de put, de sukkel.

GORT. In de put? Maar dat kan toch niet! Daar is het leven toch veel te mooi voor! "De stralen van de zon, vloeien als gouden..."

STOFF. Laat me met rust! Ga je malle praatjes ergens anders verkopen!

GORT. 't Gaat al beter. Hij begint al tegen mij te spreken.

KLUTS. We moeten hem opmonteren. Zal ik één van mijn wereldberoemde moppen vertellen?

GORT. Jij wil die jongen nog dieper de put in helpen!

KLUTS. Hier gaan we. "De tante van Polletje Prul verjaart en hij komt met lege handen op bezoek. En zijn tante, die nogal een strenge is, vraagt: wel man? Het is vandaag mijn verjaardag en je hebt niet eens een cadeautje meegebracht? Ik weet het, antwoordt Polletje Prul, ik dacht je een stel fraaie zakdoekjes mee te brengen, maar ik ken de maat van je neus niet!"

Ze wachten op een reactie van Stoffel, maar die is alleen maar in staat diep te zuchten.

KLUTS. Probeer jij eens iets.

GORT. Ik? Wat zou ik kunnen proberen?

KLUTS. Je hebt gelijk. Ik was het helemaal vergeten.

GORT. Wat?

KLUTS. Dat jij tot niets in staat bent, natuurlijk!

GORT. Ik tot niets... Herhaal dat eens als je durft!

KLUTS. Jij bent niet eens in staat een onschuldig kinderrimpje voor te dragen.

- GORT. Denk jij echt dat ik geen eenvoudige gedichtjes ken? (*'n Beetje aandacht bij Stoffel.*)
- KLUTS. Ik denk zelfs meer dan dat.
- GORT. Dan zal je versted staan als ik je zeg dat ik een gedichtje heb gemaakt. (*Colofon luistert aandachtig mee.*)
- KLUTS. Jij een gedicht gemaakt? Wie ben je daarvoor gaan halen?
- GORT. Je gelooft me dus niet?
- KLUTS. Wat zou ik? Er is maar één ding dat jij perfect maakt: lawaai!
- GORT. Goed. Je hebt het zelf gewild. Ga een beetje opzij, alsjeblieft! (*Reacties van de anderen. Gort buigt.*)

Mijn Oom.

*Mijn oom vree met mijn tante,
Maar hij wist niet van wanten,
En toen ze wilden trouwen,
Was mijn tante niet te houwen,
Dat zijn zo van die rampen,
Waar een man mee krijgt te kampen.*

Uit!

Geef maar toe dat je me altijd zwaar onderschat hebt!

- KLUTS. Dat doe ik nog! Was dat echt alles?
- GORT. Kun jij het beter misschien?
- KLUTS. Wie weet...
- GORT. Je gaat toch niet beweren dat jij ook een gedicht gemaakt hebt?
- KLUTS. Zelfs meer dan dat.
- GORT. Flauwe kul!
- KLUTS. Ik hoor dat je aandringt. Hier gaan we!

Kluts zingt de smartlap.

Smartlap.

1. *Als de bloemen weer gaan bloeien,
En de lente komt in 't land.
Ja, dan gaan we samen stoeien,
Kom en reik me nu je hand.*

*Ik beminde vele vrouwen,
En ik heb er veel gekust,
Maar met jou wil ik wel trouwen,
Want jouw liefde is een lust.*

Refrein. *Ik weet dat jij,
Van ver een schoonheid leek,
Maar toen jij mij,
Heel diep in d' ogen keek
Wist ik alras,
Dat dit slechts een bevlieging was.
En jij liep heen,
Ik bleef alleen.*

2. *Als de koeien weer gaan loeien,
Met hun kalfjes aan de hand,
Nee, dat kan mij niet meer boeien,
'k Zet me liever aan de kant.*

*Ik begin me te berouwen,
Dat ik jou ooit heb gekust,
En daarnet van al dat trouwen,
Dat is nu wel uitgeblust.*

Refrein. *Jij weet, dat ik,
Het ernstig nam met jou,
Maar jij met mij,
De zot uithangen wou,
Wat was ik dwaas,
Maar nu ben ik mijn eigen baas,
En ik liep heen,
Jij bleef alleen.*

3. *Als de eitjes weer gaan groeien,
Eendjes aan de waterkant,
'k Zal mijn bootje zelf wel roeien,
'k Red me echt wel uit de brand.*

*Op jou kan ik niet meer bouwen,
En ik heb mezelf gesust,
Want ik ga er niet om rouwen,
Laat me eindelijk... Met rust!*

STOFF. Dat had ik van jou echt niet verwacht!

GORT. Ik geef het toe. Jouw prestatie duurt een tikkeltje langer dan de mijne. Meer niet.

KLUTS. (*Neemt Stoffel apart.*) Artiesten onder mekaar kunnen onbenullige kereltjes missen als kiespijn, nietwaar m'n beste Stoffel.

GORT. Hoor meneer toch eens bezig!

KLUTS. Als mij composities je interesseren, kunnen we samen misschien aan "culturele uitwisseling" doen?

GORT. Zeg, je hebt al lang honderd, hoor!

De Opruimdienst komt langs alle kanten op.

FLUYM. Zelfs meer! Kijk eens aan. Alle artiesten van de belt op een kluitje gegooid. Van een meevallertje gesproken!

KLUTS. Zijn samenscholingen van meer dan één persoon soms verboden, Fluym?

FLUYM. Menéér Fluym voor jou, heethoofd! Ik heb alleen wat tegen onbenulligen die de godganse dag op hun krent zitten en geen klap uitvoeren.

KOPER. Er moeten van alle soorten minstens een paar zijn!

FLUYM. Gedichtjes schrijven en onnozelheden verkopen kan iedereen.

GORT. Zie je, Stoffel, nu hoor je 't ook van iemand anders.

FLUYM. Hou je maar op de vlakke, praatjesmaker. Ik ken jouw soort!

KOPER. Hier zoekt soort, soort duidelijk niet!

SLOOF. Ze zouden jullie een flink lesje moeten geven, dan zou 't lachen je wel vergaan!

FRED. Ze moesten jullie een flink pak rammel geven in plaats van een lesje!

POETS. Nietsnutten zoals jullie moesten ze neerschieten!

SLOOF. Dat is nog veel te goed voor zo'n luiards! Ze moesten ze langzaam ophangen, dat moesten ze!

KOPER. Ze zullen ze zeker zeven zomerse zondagen zonder zakgeld zetten!

STOFF. Waarom doen jullie het zelf niet? Dan hoeven "ze" hun handen niet vuil te maken. *(Tot Fred.)* Geef ons nu een pak rammel. Waar wacht je op?

FRED. *(Verstopt zich achter Fluym.)* Ze zijn gek, chef!

KLUTS. *(Tot Poets.)* Schiet ons dan neer als je durft.

POETS. *(Idem.)* Daar heb ik niets mee te maken!

GORT. *(Tot Sloof.)* Jij daar, kruipdier! Zoek een touw en hang ons op. En doe het langzaam! Anders is de lol eraf!

SLOOF. *(Idem.)* Ze zijn gevaarlijk, chef!

STOFF. Lafaards! Nu je de kans hebt, knijp je ze!

FLUYM. Dat volstaat! Iedereen is je bakerpraatjes meer dan zat! Als je nog twee woorden te veel zegt, sluiten we jullie op!

SLOOF. Goed idee! Waar, chef?

Intussen fluistert Colofon Stoffel wat in het oor. Hij overlegt met Gort en Kluts.

POETS. Ergens waar ze niet kunnen ontsnappen!

FRED. Dat is iets wat je nog moest uitvinden, chef. Een gevangenis!

SLOOF. Doe gewoon zoals in de goeie, ouwe tijd. Toen beet je ze gewoon de

FLUYM. Zwijg!! Er moet iets met dat gespuis gebeuren, want ze hangen me de keel uit. Laat me even nadenken...

STOFF. Oh, meneer Fluym! Als je dan toch van plan bent ons te straffen, gooi ons dan gebonden aan handen en voeten in een diepe, donkere krocht!

GORT. Maar niet in dat hok!

FLUYM. Hu?

KLUTS. Ik ben doodsbang voor de stad en de mensen. Maar ik heb veel liever dat je me naar ginder verbant!

GORT. Dan zijn laatste minuten in dat vreselijke hol te moeten doorbrengen!

FLUYM. Hu?

STOFF. Je mag me ondersteboven in een hoge boom hangen...

GORT. Maar bespaar hem dat daar!

KLUTS. Bind een steen om mijn hals en gooi me in het diepste meer!

GORT. Maar steek hem alsjeblieft niet in dat hok!

Alle drie smeken ze op hun knieën rond Fluym, door mekaar roepend.

FLUYM. Rhaaaah!! Waar hebben jullie het over?

STOFF. Ik ben er toch zo bang voor!

KLUTS. Dat is nog niets! Hoor mijn tanden eens klapperen! *(Doet het.)*

GORT. Kijk! Ik kan zelfs knikkeren met mijn knieën! *(Doet het.)*

FLUYM. Als je me niet vertelt waar je 't over hebt, ben ik tot het vreselijkste in staat!

STOFF. We hebben het over dat hok daar! *(Toont het wagentje.)*

KLUTS. Je hebt toch nog een beetje het hart om ons dat niet aan te doen!

KOPER. Kunnen stenen medelijden hebben?

FLUYM. Wat is er zo erg aan dat wrak?

STOFF. We durven het haast niet zeggen, meneer Fluym!

KLUTS. Het is vreselijk!

FLUYM. Ik wil het weten! Nu!

GORT. Het is onuitsprekelijk erg!

FLUYM. Als je 't niet zegt gooi ik jullie aan handen en voeten gebonden in een diepe, donkere put. Vervolgens verban ik jullie naar de stad. Daarna hang ik jullie ondersteboven aan een boom, waarna ik jullie met een steen om de hals in het diepste meer gooi! En dat alles tegelijk! Verstaan!!

DRIE. Nééé!!

FLUYM. Ja! Spreek dan!

STOFF. Dat hok zit vol afgrijselijke, vette, wrede, smerige...

DRIE. Katten!!

FLUYM. *(Deinst achteruit.)* Wat? Voor zover ik weet loopt er hier maar één kat rond. In dat hok zitten er geen!

STOFF. Toch wel. Grote, zwarte katten met groene ogen en vlijmscherpe klauwen.

GORT. En rosse ook!

FLUYM. Ik geloof je niet. Dat wrak is er veel te klein voor.

STOFF. Daar heb je gelijk in, meneer Fluym. Maar een lange, donkere gang leidt naar hun holen. Daar zitten ze.

KLUTS. Met hoopjes.

GORT. Massa's.

STOFF. Je gaat er ons toch niet ingooien, meneer Fluym!

KLUTS. Alsjeblieft niet, meneer Fluym!

GORT. Pliespliesplies, meneer Fluym!

FLUYM. Hèhèhè... Daar breng je me op één van mijn geniale ideeën. Maar geef me eerst die pop. Ik wil ze hebben!

STOFF. Met alle plezier, meneer Fluym.

GORT. Geef jij Colofon zomaar weg? (*Stoffel legt zijn vinger op de mond.*)

FLUYM. Wat ben jij mooi... Ik zal je een naam geven. Ik noem je...

Plots bijt Colofon zich vast in de neus van Fluym, die schreeuwt als vermoord. Even later rolt hij met Colofon over de grond. De Opruimdienst ontzet Fluym. Deze gooit de pop van zich af en krabbelt recht. Stoffel haast zich naar Colofon en raapt hem op.

FLUYM. Dat was een aanslag op mijn uniek en kostbaar leven! Daar zullen jullie voor boeten! Jullie zijn behekst! Mannen! Gooi ze in dat wrak met hun smerige pop erbij!

De drie worden onder luid misbaar naar het wagentje geduwd. Yenny komt op, ziet het tafereel en verbergt zich.

FLUYM. Maak open!

SLOOF. Mij niet gezien! Stel dat alle katten plots naar buiten springen!

POETS. Mij moet je zoiets niet vragen. Ik ben een meisje!

FRED. Mij kunnen ze niets doen. Ik ben goed verstoppt. (*Steekt zijn hoofd onder een doos.*)

FLUYM. Lafaards!

STOFF. Zal ik openmaken?

FLUYM. Doe dat. Maar wees voorzichtig. (*Stoffel opent de deur.*) Naar binnen! Vlug! Vlug! Voor er zo'n ondiep ontsnapt! (*De drie verdwijnen en Fluym slaat de deur dicht.*) Zo! Ongeruimd staat netjes. Van die lastposten zijn we voorgoed verlost

en er kleeft geen bloed aan onze handen. Ik hoop dat de katten er meer plezier aan beleven dan wij!

SLOOF. En nu?

FLUYM. Werken, verdrie! (*Allen af. Kopertje als laatste.*)

KOPER. En zo strompelt het leven verder. (*Tot publiek.*) Hebben jullie ook de indruk dat de chef een kat in een zak heeft gekocht? (*Af.*)

YENNY. Wat nu? Die lelijke Fluym en zijn bende hebben mijn Stoffel -en de anderen ook natuurlijk- in dat hok tjokvol katten opgesloten. Ik moet hem redden -ja oké, de anderen ook- Maar doe ik dat?

SUF. (*Op.*) Let op, meisje. Het is niet goed voor je geestelijke gezondheid als je zo tegen jezelf staat te praten. De mensen zouden van alles kunnen denken.

YENNY. Ik veronderstel dat ik met jou ook niks kan aanvangen...

SUF. Waarom niet?

YENNY. We zijn alle twee veel te klein.

SUF. Waarom?

YENNY. Om de strijd aan te binden tegen een stel katten. Zelfs met zijn tweetjes kunnen we ze niet aan.

SUF. Daar moet je lef voor hebben, zeg! Katten? Bweikes! Ik wens je veel geluk, want ik zit in hetzelfde schuitje.

YENNY. Hoezo?

SUF. 't Is maar een lettertje verschil. Ik zoek een vette rat.

YENNY. Dan moet je die kant uit.

SUF. Dank je! (*Af.*)

YENNY. Die weet ook niet waar hij aan begint!

KNOES. (*Op.*) Dag, jongedame.

FLUYT. Dag, juffrouw.

YENNY. Heren?

KNOES. Wij zijn de heren Knoesel en Fluytkruydt van de firma Knoesel, Fluytkruydt en compagnie.

FLUYT. Ik ben Fluytkruydt, hij is de rest. Wij vormen een superstel en wij werken supersnel, moet u weten.

KNOES. Wij zijn gedippelte... hm... gedopileerde... hm...

FLUYT. Gediplomeerde.

KNOES. Afgestudeerde detectives kortom.

YENNY. Detectives? Jullie komen als geroepen!

KNOES. Nog een opdracht!

FLUYT. Misschien is het gevoel wederkerig. Wij zoeken namelijk een jongedame met een hart.

YENNY. Een jongedame met een hart? Die heb ik in deze buurt nog niet ontmoet.

KNOES. Ach, ach, dat is werkelijk jammer.

FLUYT. En we hadden zo onze hoop op haar gesteld.

YENNY. Zeg eens, zijn jullie sterk?

KNOES. Héél sterk!

FLUYT. En flink gebouwd!

YENNY. Dan veronderstel ik dat jullie ook dapper zijn.

KNOES. Uitzonderlijk dapper!

YENNY. En moedig?

FLUYT. Meer dan bijzonder moedig!

YENNY. Wel, als jullie dan toch héél sterk, flink gebouwd, uitzonderlijk dapper en meer dan bijzonder moedig zijn, waar wacht je dan op om mij een handje toe te steken?

KNOES. Indien we u met een kleinigheidje van dienst kunnen zijn...

FLUYT. Dan graag.

YENNY. Ik moet drie jongens verlossen die opgesloten werden.

KNOES. Opgesloten? Wie doet nu zoiets?

FLUYT. Dat is een kolfje naar onze hand!

YENNY. (*Snikt.*) Misschien werden ze al verscheurd...

KNOES. Ach, ach, hoe treurig.

YENNY. (*Snikt harder.*) Of zelfs opgepeuzeld! Huuu...

FLUYT. Dat is gewoon triest! Dan kunnen we niets meer voor hen doen.

YENNY. Jawel! Geef me een zakdoek.

KNOES. Een zakdoek? Waarom?

YENNY. Zien jullie niet hoeveel verdriet ik heb? Huhuuu...

KNOES. Natuurlijk. (*Zoekt in al zijn zakken.*) Hebt u toevallig geen zakdoek bij de hand, collega Fluytkuyd?

FLUYT. Natuurlijk! (*Zoekt.*) Ik vrees van niet...

KNOES. Ik denk dat u het zonder zakdoek zal moeten doen. Misschien dat u met mijn mouw... (*Biedt zijn mouw aan.*)

YENNY. Wat doet het ertoe? Die vreselijke katten zullen hen wellicht al verteerd hebben!

KNOES. Wat hoor ik? Katten?

FLUYT. Wij haten katten! Uiteraard!

KNOES. Zoals u zei is dit waarlijk een kolfje naar onze hand, geachte collega! Er kunnen nooit katten genoeg zijn om op hun donder te geven!

FLUYT. Hoe meer katten, hoe meer vreugd! Waar zijn ze?

YENNY. In dat wagentje daar.

KNOES. Het water komt me in de mond. We zullen er eens een echt feestje van maken!

FLUYT. Vooruit, meneer Knoesel! We nemen de jonge dame tussen ons in!

KNOES. Uitstekend! We zullen haar beschermen met onze lichamen!

Ze gaan alle drie af wagentje. Stoffel (+Colofon,) Kluts en Gort komen achteraan op. Ze hebben kennelijk pret.

KLUTS. Een knap plannetje van Colofon om die bende te slim af te zijn!

STOFF. (*Zingt.*) Colofon kan alles, Colofon weet alles, dat muisje is een meesterbrein.

GORT. Goed dat ik na de Grote Ramp op het idee ben gekomen om vluchtgangen te graven.

STOFF. Bij een volgende Grote Ramp weten we waar naartoe.

KLUTS. Laat die van de grote stad dan maar komen met hun machines. Laat hen de boel maar ondersteboven keren! Wij zitten veilig!

PRUTS. Sttt!!

GORT. Wie ben jij nu weer?

PRUTS. Ze noemen me Pruts. Sttt!

KLUTS. Hoezo stt?

PRUTS. Jullie mogen niet schrikken?

GORT. Waarom zouden wij niet mogen schrikken als we daar zin in hebben?

PRUTS. Stil toch! Daarna zullen jullie nooit meer bang hoeven te zijn.

GORT. Ik ben helemaal niet bang.

KLUTS. Ik evenmin!

PRUTS. Sttttt!!

GORT. Hier gebeuren dingen waar ik serieus niet bij kan.

KLUTS. Daar sta ik niet versteld van!

PRUTS. Als je even je tanden op mekaar houdt, zal ik het je uitleggen.

DRIE. Ga je gang! Doe gerust! Zeg maar... (*Enz...*)

PRUTS. Stiltèè-èè!! (*Ze klemmen alle drie de tanden op mekaar.*) Mijn baas, meneer Krauw, komt jullie zo dadelijk met zijn bezoek vereren om jullie het fantastische, het ongeëvenaarde Spel van de Vrijheid aan te leren.

KLUTS. Ik hou van spelletjes!

GORT. Ik ben al vrij genoeg...

STOFF. Is het de moeite waard?

PRUTS. Zeer de moeite waard! Je moet me alleen beloven niet weg te lopen als je mijn baas ziet.

GORT. Is hij dan zo lelijk?

PRUTS. Natuurlijk niet. Mag hij nu komen of niet?

GORT. Als je staat te springen... Laat maar komen.

Pruts wenkt. Krauw komt op. Stoffel en Kluts houden mekaar vast. Gort duikt in mekaar.

GORT. Ik ben dood!

PRUTS. Waarom doen jullie zo onnozel? Mijn baas doet jullie niets?

KRAUW. Mijn beste vrienden!

KLUTS. Beste vrienden, noemt hij ons. Merkwaardig dat je je diner zo aanspreekt!

KRAUW. Beste vrienden, waarom steeds werken en zwoegen?

GORT. Wablief? Iedereen die mij kent weet dat al mijn broertjes daar aan dood zijn gegaan!

PRUTS. Luister liever, in plaats van mijn baas te onderbreken!

KRAUW. Is het leven nog niet kort genoeg?

KLUTS. Als jij hier weg blijft, kunnen we het verlengen!

PRUTS. Zwijg toch even!

KRAUW. De stralen van de zon vloeien als gouden regen over het land, het blauw van de hemel lacht je toe!

STOFF. Hoe mooi! Ik wou dat wij dat geschreven hadden!

PRUTS. Sttt!

KRAUW. Mag ik ook nog iets zeggen?

PRUTS. Sttt!! Oh... Sorry, baas.

KRAUW. ... lacht je toe. En jullie verbeuzelen je tijd door je af te beulen?

KLUTS. Ik me afbeulen? Da's 't laatste waar ik aan denk!

STOFF. Maar wij wel! Wij schrijven gedichten. Nietwaar Colofon?

KRAUW. Ben je zeker dat we nu moesten opkomen? Bij dat soort idioten?

PRUTS. Maar ja, zo staat het in het script. Bladzijde 60! Wij moesten toch iedereen rollen heeft de baas gezegd?

STOFF. Colofon vertrouwt hun snuiten voor geen meter.

KRAUW. Goed dan. De getikten van de Opruimdienst hebben we al gehad.

KLUTS. Die kerel houdt iets achter de hand.

KRAUW. Dan zijn deze gastjes eraan voor hun moeite.

GORT. Laten we ons van de domme houden.

PRUTS. Onze zakken zullen in een oogwenk gevuld worden.

STOFF. Nee. We spelen hun spelletje mee. Laat Colofon maar doen.

PRUTS. We laten hen niet koud worden, baas!

GORT. Colofon?

STOFF. Vertrouw op hem!

KRAUW. Beste vrienden, Wat zou je ervan denken als we een spelletje speelden waarbij je een kleine inzet moet doen.

GORT. In geld?

KRAUW. Liefst.

GORT. Ai.

KRAUW. Wat nu? We zijn niet eens begonnen en je haakt al af?

GORT. Probleempje. Wij bezitten geen rooie duit.

KLUTS. Drie keer niks, eigenlijk.

STOFF. Wacht! Wij kunnen wel iets inzetten. Het huis van mijn vriend Gort.

GORT. Watte?

STOFF. Gezellig ingericht, alle comfort, prima kwaliteitswoning, geïsoleerd, tocht- en regenvrij.

GORT. Hey!

STOFF. Zo goed als nieuw!

KRAUW. Je initiatief bevalt me, poppenspeler. Ik zeg niet nee, want ik dacht eraan me hier te vestigen. Leuke buurt, vriendelijke lui. Kan ik meteen mijn fantastische spel ook beter verspreiden.

STOFF. Wat zet je ertegenover?

KRAUW. (*Lacht.*) Dat is slechts een detail. Wat dacht je van deze beurs?

STOFF. Lijkt me prima.

PRUTS. Ze lijken me zekerder dan de anderen, baas.

GORT. Wat ben je van plan, jong? Mijn huis?

KRAUW. En dan? Je weet toch dat we niet kunnen verliezen.

STOFF. Maak je geen zorgen en vertrouw ons.

PRUTS. Kijk, op dit blad moet je willekeurig negen vakjes aanvinken. Als jouw vakjes overeenkomen met de sleutel, heb je gewonnen.

STOFF. Ik doe mee als mijn vrienden jouw vakjes op voorhand mogen controleren.

KRAUW. Je vertrouw me niet?

STOFF. Natuurlijk wel! Het maakt het spel alleen maar spannender. Bovendien mag je me zelfs blinddoeken.

KRAUW. Goed! En mijn mannetje zal getuige zijn als jij je formulier invult.

STOFF. Akkoord!

GORT. Het lukt je nooit.

STOFF. (*Geeft de pop aan Gort.*) Hier. Hou jij Colofon even bij.

Pruts blinddoekt Stoffel. Krauw haalt de sleutel boven en toont hem aan de twee. Colofon kijkt aandachtig toe.

KLUTS. We hebben ze gezien!

STOFF. Dan is het mijn beurt.

Stoffel neemt de pop terug. Tijdens de volgende conversatie zal Colofon hem telkens wat influisteren... Stoffel vult zo het formulier in.

PRUTS. Dat ventje windt er nogal doekjes om, baas.

KRAUW. Het is hem gegund. Ze zullen zo dadelijk heel wat minder praatjes hebben.

GORT. Wat is dat voor een pop? Het was alsof ze in mijn handen leefde...

STOFF. Ik ben klaar. Alsjeblieft.

KRAUW. (*Controleert.*) Dit is gewoon onmogelijk! Hoe heb je... Dit is bedrog! Hoe ken jij deze cijfers?

STOFF. Het geluk was met mij. En deze beurs ook!

KRAUW. Hier is toverij in het spel!

STOFF. Helemaal niet. De getuigen zullen getuigen dat alles er eerlijk aan toe ging. Of niet, Pruts?

PRUTS. 't Is waar, baas. Hij kan de cijfers onmogelijk gezien hebben.

STOFF. Geef toe dat je gefaald hebt.

KRAUW. Goed, goed, we weten het al... Je hebt je centen . We gaan.

Krauw en Pruts af. De anderen juichen. Dan zingen ze:

Het Lied van Colofon.

1. Colofon weet alles,
Colofon doet alles.
Dat muisje is een meesterbrein,
Hij doet je schuddebuiken,
Je lacht, je krijgt de stuipen,
Je kaken doen zo nodig pijn.
Al lachen en al lollen,
Brengh hij de zaak aan 't rollen,
Met een grapje en een gein.

Refrein. Die muis heeft een karaktertje,
Zoals je 'r geen meer kent,
Zo'n lief, zo'n zoet karaktertje,
Een tikkeltje verwend.
Maar anderzijds, ik zeg het jou,
Weet hij ook wat hij wil,
Leg hem dan niets in de weg,
Of er is iets op til.

2. Colofon wikt alles,
Colofon schikt alles,
Maar soms kan hij ook ernstig zijn.
In 't stof doet hij je kruipen,
Dan kan je niet meer gluipen,
Je houdt hem niet meer aan de lijn.
Met hem valt niet te sollen,
Je bloed gaat aan het stollen,
Als hij boos wordt vol venijn.

SUF. *(Op.)* Niet slecht. Net een kerkkoor.

GORT. Kijk eens aan. Suf, de slaper. De dagenlange gaper.

SUF. De ex-slaper, beste vriend. Ik was het eerst niet van plan, maar ik ben teruggekeerd om Fluym een lesje te leren. Hij heeft hier al lang genoeg de plak gezwaaid.

STOFF. Alleen zul je er nooit in slagen.

SUF. Weet ik. Wat zou je ervan denken je bij mij aan te sluiten?

KLUTS. Wij zoeken hem niet bepaald op.

GORT. Wij zijn net nog aan hem ontsnapt? Dank zijn Colofons plannetje. Stel je vriend eens voor, Stoffel.

SUF. Een pop?

GORT. Maar geen gewone. Als we hem niet hadden.

SUF. Wat is er dan gebeurd?

KLUTS. Dat is een lang verhaal. Ik zal het je vertellen. Deze morgen kwam ik Gort opzoeken om hem wat te eten te vragen. Hij antwoordde dat hij eerst nog goed wakker moest worden. Ik hoorde zo dat hij een beetje boos was. Toch besloot ik hem te vragen of Stoffel langs was geweest en hij antwoordde

GORT. Je bent toch niet van plan te herbeginnen vanaf bladzijde één?

KLUTS. Moet hij niet alles weten over Colofon en Yenny?

SUF. Wie is Yenny?

STOFF. Een lieve, witte juffer uit de stad...

SUF. Bedoel je die Witte die de katten wou opzoeken?

STOFF. Katten wou opzoeken??

SUF. Dat zei ze toch.

STOFF. Zitten er dan toch katten op de Belt? Yenny verkeert in groot gevaar! We moeten haar vinden! *(Af.)*

KLUTS. Wacht! *(Af.)*

GORT. Komaan, Suf! We mogen hen niet alleen laten! *(Beiden af.)*

De deur van het wagentje gaat open en de detectives komen op.

KNOES. Ze heeft ons flink bij onze scherpe neus genomen.

FLUYM. Geen kat te zien. We zijn haar in die wirwar van gangen nog kwijtgeraakt ook.

KNOES. En onze opdracht wacht. Nog steeds!

FLUYT. Inderdaad. We zouden er beter aan doen de jongedame die Yenny heet op te zoeken, in plaats van ons bezig te houden met jongedames aan wie we niets hebben! *(Beiden rechts achter af.)*

YENNY. *(Links achter op.)* Wat een boel gangen zonder katten! Nu heb ik de jongens nog niet gevonden! Herbeginnen! *(Af wagentje.)*

FLUYM. *(Op links voor.)* Zo. De randdebielen hebben zijn weer aan 't werk. Nu die kat vinden en de buit opstrijken. *(Af rechts voor.)*

KOPER. *(Op links voor.)* Ik moet hem in 't oog houden. Voor hij nieuwe stommiteiten uithaalt! *(Strompelt rechts voor af.)*

Stoffel en de drie anderen komen rechts achter opgelopen, komen naar voor en kijken vlug de zaal in.

STOFF. Hier is ze niet! Naar ginder!

Ze lopen naar links achter en af. Krauw en Pruts links voor op.

KRAUW. . . . Of had het iets te maken met die pop? Waarom moest die over mijn schouder meegluren?

PRUTS. Mij moet je 't niet vragen. Ik heb er niets mee te maken.

KRAUW. We moeten onze centen terughebben, voor de grote baas er achter komt. Anders is 't ons feest!

De twee rechts voor af. De detectives rechts achter op.

KNOES. We hadden haar niet alleen mogen laten. Net goed dat ons geweten op tijd sprak.

FLUYT. Nu ligt het arme kind ergens te sterven van schrik!

Beiden af autootje. Yenny links achter op.

YENNY. Ze moeten toch ergens zijn?

FLUYM. *(Rechts voor op.)* De witte prul!

YENNY. De lelijke rat! *(Rent links voor af.)*

FLUYM. Je hart! Hier met je hart! *(Rent links voor af.)*

KOPER. (*Rechts voor op.*) Het gedonder begint weer! (*Strompelt links voor af.*)

De Opruimdienst links achter op.

SLOOF. Ik ben zo ongerust! Waar zit meneer Fluym toch?

POETS. En Kopertje zijn we ook kwijt!

FRED. Misschien zit hij dit keer achter Kopertjes hart aan! (*Gelach.*)

Pruts rechts voor op.

DE DRIE. De rechterhand!

PRUTS. De snullen! (*Rechts achter af. De drie erachter aan.*)

Stoffel en de anderen links achter al pratend op.

STOFF. . . . Ze had het over katten, zei je?

SUF. Klopt. Het leek alsof ze het tegen hen ging opnemen.

STOFF. Colofon heeft zo 't gevoel dat hij weet wat ze bedoelde. Kom mee.

De vier af wagentje. Yenny rent links voor op en rechts achter af.

Fluym komt links voor zwaar hijgend opgelopen. Hij blijft in het midden even uithijgen. Na hem komt Kopertje links voor op. Ze trekt zich in een hoekje terug.

Krauw komt rechts voor op.

FLUYM. Meneer Krauw!

KRAUW. Meneer Fluym!

FLUYM. Ik had haar bijna te pakken. Krauw! Oh, oh, oh! Ik hoop dat jij alles goed maakt en me mijn deel van de buit geeft.

KRAUW. Ik vrees dat ik slecht nieuws heb.

FLUYM. Slechter kan niet. Zeg op!

KRAUW. Ik ben het geld jammer genoeg kwijtgeraakt.

FLUYM. Wat!!

KRAUW. Ik probeerde Het Spel van de Vrijheid bij de drie nietsnutten met hun pop en...

FLUYM. Drie nietsnutten en een pop?! Dat kan niet! Die werden opgevreten door een stel grote, zwarte katten met groene ogen!

KRAUW. Ik heb met hen gespeeld. Daarnet nog! Ze hebben me flink beet...

FLUYM. Spoken... Het zijn hun spoken! Dan kan het best dat ze het spel hebben gewonnen. Spoken kunnen alles!

KRAUW. Ja. Die poppenspeler kende mijn geheime cijfers. Als door toverij. Alsof hij gedachten kon lezen!

FLUYM. Je kan best gelijk hebben. Oh, oh, oh! Het is zijn pop! Die kan meer dan we denken. Ik heb het aan den lijve ondervonden. (*Betast zijn delicate neus.*)

PRUTS. (*Rechts achter op.*) Meneer Krauw! Help me! Ze willen me in stukken scheuren!

De Opruimdienst rechts achter op.

SLOOF. Daar heb je die bedrieger van een kat!

POETS. Mijn geld terug, dief!

FLUYM. Wat heeft dit te betekenen? Wie geeft je het recht meneer Krauw zo schandelijk te beledigen? Hij is geen dief! Integendeel!

FRED. Jij schijnt hem precies goed te kennen, chef. Je noemde zelfs zijn naam.

POETS. En je verdedigt hem op de koop toe.

KOPER. (*Komt naar voor.*) Ken je de geschiedenis van dat hoedje?

POETS. Welk hoedje?

KOPER. Er was eens een hoedje en daaronder zaten een vette rat en een sluwe kat. En ze speelden.

SLOOF. Hoe: ze speelden.

KOPER. Met jullie voeten! Waarmee anders?

FLUYM. Kopertje, zwijg!

Achteraan links is Suf opgekomen. Hij stelt zich verdekt op.

KOPER. Waarom? Jij zocht een manier om het loon dat je hen uitbetaalde terug in je zakken te krijgen. Die kat kwam je goed bij van pas.

FLUYM. Je liegt!

KOPER. De waarheid kwetst!

SLOOF. Is dat waar, chef?

FLUYM. Natuurlijk niet! Ik wou jullie wat ontspanning bezorgen. Daar hadden jullie toch om gevraagd? Ik was bezorgd om jullie.

FRED. Dat kan ik me niet herinneren.

FLUYM. Toch wel, toch wel. Jullie vonden het werk zwaar. Terecht overigens. Ik dacht dat ik er goed aan deed meneer Krauw naar hier te halen. Om jullie wat afleiding te bezorgen.

POETS. Je vertelt dingen waar ik voor het eerst van hoor.

FLUYM. Toch niet, toch niet. Denk eens goed na.

SLOOF. Je weet dat we daar niet sterk in zijn, chef.

SUF. Maar ik wel! Het is welletjes geweest, Fluym! Ik heb alles gehoord. Kopertje heeft gelijk!

FLUYM. Vrienden! Laat je door die verrader niet om de tuin leiden! Vergeet niet dat hij jullie op een schandelijke manier in de steek heeft gelaten!

Stoffel, Kluts en Gort links achter op.

FLUYM. De spoken!

Fluym, Krauw en Pruts op een kluitje.

KLUTS. Spoken? Wij? Ben je betoeterd?

FLUYM. Maar... maar jullie zijn toch verscheurd door zwarte, zwartwitte en rosse katten?

KLUTS. Welke katten?

FLUYM. Hahaa... Zit het zo? Als ik het goed begrijp hebben jullie me beetgenomen!

GORT. Dom, dom. Oliedom! Telkens jij je mond open doet verknaal je de boel!

FLUYM. Als jullie zo dol zijn op katten... Wat zou je ervan denken als ik meneer Krauw eens op jullie losliet?

KRAUW. Uitstekend idee. Ik begon al honger te krijgen.

SLOOF. Ons ga je toch niet...

FLUYM. Nee? Daar zeg je zowat!

SLOOF. Wij hebben niets gedaan.

FLUYM. Net daarom. Jullie zijn geen knip voor je neus waard. Waardeloze rommel! En aartslui bovendien! Vooruit, Krauw! Ik hoop dat je klauwen en je tanden gescherpt zijn! Begin met de poppenspeler. Dat is de gevaarlijkste!

YENNY. *(Op rechts achter.) Nééé! (Ze gaat voor Stoffel staan.)*

FLUYM. Kan het nog mooier? Het vriendinnetje! Kom hier jij!

STOFF. *(Gaat voor Yenny staan.)* Durf haar niet aan te raken, schoft!

FLUYM. Gaan jij en je vervloekte pop me dat beletten, nietsnut?

STOFF. Colofon, alsjeblieft, bedenk iets of het is met ons gedaan.

KRAUW. Laat mij maar mijn gang gaan, Fluym en je probleem is opgelost.

FLUYM. Ik hou je niet tegen. Maar wacht een ogenblik, tot ik me in dat wagentje teruggetrokken heb. Ik kan geen bloed zien.

Fluym opent de deur. Knoesel komt te voorschijn, gevolgd door Fluytkruydt.

KNOES. Daar heb je die viezerik weer!

Y+G+K. De detectives!

STOFF. Dank je, Colofon!

KRAUW. Honden! Achteruit, gespuis! Of ik krab jullie de ogen uit!

KNOES. Ogenblikje!

FLUYT. Momentje!

Ze doen hun jassen uit en stropen hun mouwen op.

KNOES. Wij vechten volgens het boekje. Geen slagen onder de gordel, alsjeblieft!

FLUYT. Katten en ratten de nek omwringen is mijn geliefde hobby. Het moet er wel sportief aan toegaan!

STOFF. Pak jullie weg, ongedierte! Veel keus heb je niet. De benen nemen of een gebroken nek!

FLUYM. Bij die twee kunnen we hoogstens een paar schrammen uitdelen. Maar wij komen terug! Om ons te wreken! Als er ooit een vervolg op dit stuk geschreven wordt!

Fluym, Krauw en Pruts lopen weg.

STOFF. Welke zijn jouw plannetjes, Suf?

SUF. Nu de rat verjaagd is, kunnen we de belt oregamisee...hm... ornaregi... hm...

KNOES. Reorganiseren!

SUF. Herinrichten. Dat bedoelde ik. Ik stel voor dat jullie mij als nieuwe chef kiezen.

FRED. Zomaar? Zonder te stemmen?

SUF. Waarom niet? Het is modern en het gebeurt overal. Stemmen is tijdverlies. Je moet de macht grijpen waar ze voor het grijpen ligt. En eens je ze hebt, lieg en

bedrieg je erop los! Hier zullen ingrijpende veranderingen plaatsvinden. Om te beginnen schaf ik het werk af!

SLOOF. Wablieft? En ik dan? Ik moet werken!

POETS. Ik moet poetsen of ik heb geen leven meer!

SUF. Weigeren jullie je nieuwe chef te gehoorzamen?

KOPER. Ik waag me niet op dat gladde ijs. (*Ze gaat bij Stoffel staan.*)

SLOOF. Maar chef, leven zonder werken is ondenkbaar.

POETS. Leven op een vuile vuilnisbelt. Bah!

FRED. Ze hebben gelijk, chef. Hoe gaan we anders aan eten geraken?

SUF. (*Neemt een stok.*) Ik hoor dat jullie erop aandringen. Goed, dan gedraag ik me als een echte chef! Aan de slag! Je zal nog op je moeder roepen, dat beloof ik je! Of op Fluym. Die was veel te zacht met jullie. Ik zal jullie leren wat leven is! (*Hij ranselt hen eruit. Alle vier af.*)

KOPER. Het schaap in wolvenvacht is een echte duivel geworden.

STOFF. En zo blijft alles bij het oude.

YENNY. Had je wat anders verwacht? De ene Fluym volgt de andere op.

GORT. Zo verandert er nooit iets.

KOPER. Toch wel. Wij zijn vanbinnen veranderd. Werkelijke rijkdom zit in je hart. En die kan geen enkele Fluym of Suf je afnemen.

STOFF. Als ik een pen in mijn hand houd en een gedicht schrijf, ben ik de rijkste muis ter wereld.

KLUTS. Dat doet er me aan denken dat jij iets mee hebt gebracht voor Yenny.

KNOES. Wat hoor ik?

FLUYT. Waar is ze?

YENNY. Hier!

KNOES. Nee maar! Bent u de jongedame wiens hart we aldoor zochten?

FLUYT. We zaten er met onze neus bovenop en we beseften het niet eens!

YENNY. Nu je mijn hart gevonden hebt, ga ik het meteen wegschenken. Ik schenk het graag aan mijn liefste Stoffel.

KNOES. Dan hebben we onze opdracht toch nog tot een goed einde gebracht!

FLUYT. We mogen onszelf feliciteren! (*Ze doen het.*)

STOFF. Ik schenk mijn hart heel graag aan jou.
KNOES. Als ik het goed voor heb, hebt u zopas geruild.
STOFF. Zo ongeveer. Maar zoals Kluts zei, heb ik voor jou een geschenk meegebracht.
YENNY. Voor mij?
STOFF. Een gedicht dat ik zelf geschreven heb.
KLUTS. Ik dacht dat Colofon dat gedaan had?
STOFF. Misschien wel, misschien niet. Wat doet het ertoe? Neem jij Colofon maar. (*Geeft de pop aan Kluts.*) Ik denk dat ik het best zonder hem kan voordragen.

O mijn Lief.

Gelijk de wind met frisse bries,
Door 't groene lover ruist,
Gelijk ragfijne dauw,
Het jonge gras bestuif,
Gelijk de zilv'ren regendrup,
De kleine plant bedruipt,
Zo zoet ben jij, o mijn lief.

Gelijk de zon, rood en hel,
Het zand besprenkelt met haar vuur,
Gelijk de regen, blauw en koel,
De aarde drenkt in donker uur,
Gelijk de storm, wit en fel,
De bomen waait, wild en guur,
Zo zoet ben jij, o mijn lief.

Gelijk de lente alles ontluikt,
Net het flitsen van een ster,
Gelijk de zomer alles bloeit,
Net een roos, eenzaam en ver,
Gelijk de herfst alles dooft,
Net een vuur dat stille sterft,

Zo zoet ben jij, o mijn lief.

Een zoen.

KNOES. Prachtig!

FLUYT. Machtig!

KNOES. Meneer Stoffel! Ik had er echt geen idee van dat u zo knap was!

FLUYT. "Getalenteerd" bedoelt hij. Mijn felicitaties.

Stoffel en Yenny zingen het finalelied.

Niemand weet...

Refrein. Niemand weet het,
Niemand weet het,
Weet hoe ik me voel,
Niemand weet dat jij het bent,
Die me leven doet.

Niemand weet het,
Niemand weet het,
Weet dat jij dit doet.
Niemand weet dat jij het bent,
En ik voel me goed.

1. Kom hier bij me, neem mijn hand,
Leid me naar je sprookjesland,
'k Leef voor jou, ik vind het fijn,
Jij verjaagt mijn smart en pijn.

Herhaling refrein.

2. Wieg me zachtjes, heen en weer,
In je armen, keer op keer,
'k Zweef nu verder in je licht,
Dat zijn stralen op me richt.

Een zoen.

Iedereen af, op Stoffel en Colofon na.

STOFFEL. Dat was het. Toe, Colofon, wees lief en zeg eens tegen de mensen: "Dank u en tot ziens". (*Geen reactie.*) Ik vrees dat hij weer...

STEM VAN COLOFON. Wat wil je? Muizen zijn soms ook maar mensen!

STOFFEL. Hoe doet-ie het??

* * * * *

Ik heb dit stuk geschreven in 1985. Ik vond COLOFON een mooi woord. Meer was er niet. Ik had zelfs geen flauw idee waar het stuk zou over gaan. De dialogen ontstonden bladzijde na bladzijde. Het stuk was zelfs niet volledig afgewerkt toen we bij ons in het toenmalige Heilig Kruiscollege in Denderleeuw met de repetities begonnen. Ik beschikte over een stel knappe acteurs en COLOFON was een succes.

Toen ik het script (en mijn regie) onlangs toevallig terugvond, besloot ik het al lang vergeten stuk te herlezen.

Ik beleefde er bijzonder veel genoeg aan en ik zag de grappige beelden van toen zo voor mijn geestesoog defileren! Het stuk had alleen een opknapbeurt nodig. Ik besloot die te geven.

Heel jammer dat de muziek niet bewaard is gebleven. Er werd toen geen noot op papier gezet. Een knappe componist zal het moeten waarmaken. Waarvoor mijn excuses.

COLOFON is geen stuk met een geëngageerde inhoud, het brengt geen maatschappelijke boodschap. Het is een komedie voor en door jongeren en heeft als enige doel te amuseren.

H.C. Januari, 2021.

(P.S. Spreek nooit over "*dieren op de belt*", zo niet gaat de verrassing verloren.)

* * * * *